

OULUN MUSEO- JA TIEDEKESKUS

ARKKITEHTUURIKILPAILUN ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA
15.12.2022

Oulun kaupunki

SAFA

Suomen Arkkitehtiiliitto

Sisällysluettelo

1.	KILPAILUN LÄHTÖTIEDOT.....	2
2.	TUOMARISTO JA ASiantuntijat.....	2
3.	KILPAILUTEHTÄVÄ.....	3
3.1	KILPAILUALUE	3
3.2	TAVOITTEET	3
3.3	TILAOhjelma	5
4.	ARVOSTELUPERUSTEET.....	6
5.	YLEISARVOSTELU.....	7
5.1	Yleistä kilpailuehdotuksista	7
5.2	Arkkitehtoninen laatu ja kaupunkikuvallinen ratkaisu	7
5.3	Yleisimmät ratkaisutyypit	7
5.4	Kaupunkitilallinen sijoittuminen ja ulkotoilojen toimivuus	8
5.5	Sisätilojen toimivuus ja joustavuus	9
5.6	Kestävyys ja ympäristövastuullisuus	10
5.7	Teknistaloudellinen ratkaisu	10
6.	LUOKKAJAKO JA EHDOTUSKOHTAISET ARVOSTELUT	11
6.1	Palkintoluokka	11
6.2	Yläluokka	15
6.3	Ylempi keskiluokka	23
6.4	Keskiluokka	33
6.5	Alempi keskiluokka	39
6.6	Alaluokka	45
7.	KILPAILUN TULOS.....	48
7.1	Palkinnot, lunastukset ja kunniamaininnat	48
7.2	Suositus jatkotoimenpiteistä ja jatkokehittelyohjeet	48
7.3	Arvostelupöytäkirjan varmennus	50

Kilpailun järjestäjä Oulun kaupunki yhteistyössä Suomen Arkkitehtiiliitto SAFA:n kanssa.

Kilpailun verkkosivu: ouka.fi/museo-ja-tiedekeskus

Kilpailukonsultointi ja sihteeritoimi Planest Oy

Arvostelupöytäkirjan taitto ja lay out Planest Oy

Pöytäkirjaversio 16.12.2022

1. Kilpailun lähtötiedot

Oulun kaupunki järjesti yleisen arkkitehtuurikilpailun Oulun uuden museo- ja tiedekeskusrakennuksen suunnittelusta. Tavoitteena on rakentaa Museo- ja tiedekeskus Luupin käyttöön arkkitehtonisesti korkeatasoinen, vetovoimainen ja nykyaikaisen toiminnan vaatimukset täyttävä museo- ja tiedekeskusrakennus, joka laadullaan nostaa myös sijaintialueensa arvoa ja viihtyisyyttä.

Museo- ja tiedekeskus Luupin vierailukohteisiin kuuluvan Tietomaan käytössä olevaan suojeltuun päärakennukseen tehdään peruskorjaus ja tilamuutoksia. Peruskorjattavaan osaan liittyvä uudempi Tiedeteatteriosa puretaan. Suojellun rakennuksen yhteyteen rakennetaan laajempi uudisosa. Uuteen rakennuskokonaisuuteen tulee sijoittumaan pääosa Luupin museo- ja tiedekeskusorganisaation henkilöstöstä sekä Luupin käyntikohteisiin kuuluvat Tietomaa ja Pohjois-Pohjanmaan museo.

Kohteen rakennussuunnittelu ajoittuu vuosille 2022-2023 ja rakentaminen vuosille 2024-2026 siten, että uudet tilat voidaan avata yleisölle 2026, kun Oulu on Euroopan kulttuuripääkaupunki.

Kilpailukutsu julkaistiin Euroopan Unionin virallisen lehden täydennysosassa Tenders Electronic Daily:ssä (TED), HILMA:ssa sekä kilpailun verkkosivuilla www.ouka.fi/museo-jatiedekeskus. Lisäksi kilpailusta ilmoitettiin Suomen Arkkitehtiliiton verkkosivujen kilpailukalenterissa, Arkkitehtiuutisissa ja muissa viestikanavissa

Kilpailu järjestettiin yhteistyössä Suomen Arkkitehtiliiton kanssa ja liiton kilpailusääntöjen mukaisesti. Kilpailun sähköisenä alustana käytettiin Tietoa Oy:n kilpailukonetta. Kysymykset, vastukset niihin ja ehdotusten sisäänjätö tapahtui järjestelmän kautta. Kilpailu alkoi 15.6.2022 ja päättyi 17.10.2022. Kilpailijoiden kysymykset saatiin 11.8.2022. Kysymykset ja vastaukset kilpailijoille julkaistiin verkkosivuilla 17.8.2022. Ehdotukset olivat näytteillä verkkosivuilla 3.11. – 27.11.2022 ja yleisöllä oli mahdollisuus kommentoida ehdotuksia verkossa. Palautetta on mahdollista hyödyntää kilpailun jälkeisessä suunnittelussa.

2. Tuomaristo ja asiantuntijat

Tuomaristoon kuuluivat

Oulun kaupungin nimeäminä:

Puheenjohtaja Mirja Vehkaperä, kaupunginhallituksen puheenjohtaja
 Kari Nykänen, asemakaavapäällikkö, arkkitehti / Yhdyskunta- ja ympäristöpalvelut
 Jere Klami, kaavoitusarkkitehti, arkkitehti / Yhdyskunta- ja ympäristöpalvelut
 Janne Rajala, kaupunginarkkitehti, arkkitehti / Rakennusvalvonta
 Ville Laitinen, rakennuttamisapäällikkö, arkkitehti / Tilapalvelut
 Sanna Pääkkönen, hankepäällikkö, arkkitehti / Tilapalvelut
 Jonna Tamminen, Museo- ja tiedekeskuksen johtaja / Sivistys- ja kulttuuripalvelut
 Pasi Kovalainen, kulttuuriperintötyönjohtaja / Sivistys- ja kulttuuripalvelut

SAFAn nimeäminä:

Marko Kivistö, arkkitehti SAFA

Hannele Cederström, arkkitehti SAFA

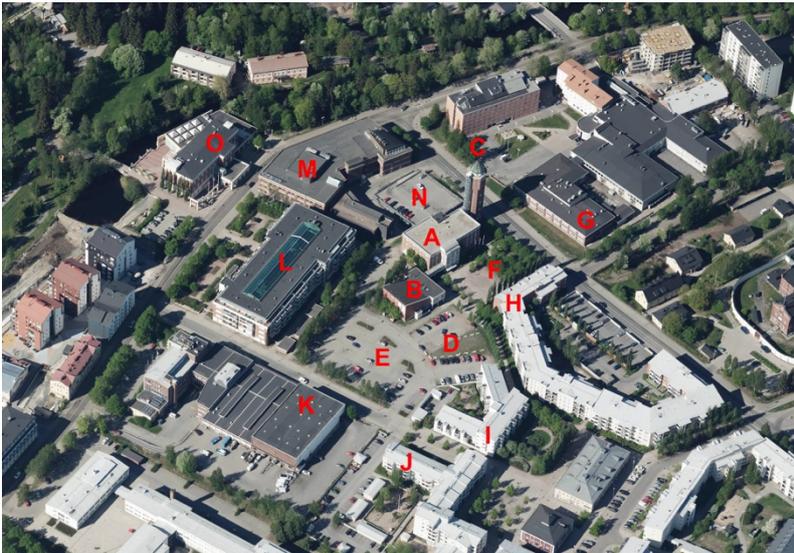
Kilpailun vaihtolovelvollisena sihteerinä toimii Antti Pirhonen, arkkitehti SAFA, Planest Oy.

3. Kilpailutehtävä

3.1 Kilpailualue

Kilpailualue sijaitsee Oulun kaupungin kaupunginosassa VI (Myllytulli), noin 700 metriä rautatieasemalta pohjoiseen ja kävelymatkan päässä Oulun ydinkeskustasta.

Kilpailualue ja osa sen ympäristöstä on Myllytullin vanhaa teollisuusaluetta, jota on täydennysrakennettu 2000-luvun aikana. Lähialueella sijaitsee useita vuoden 2015 jälkeen rakennettuja rakennuksia. Teollisuusrakennuksia on muutettu asuin-, liike- ja toimistokäyttöön. Kilpailualue on osa valtakunnallisesti merkittävää rakennettua kulttuuriympäristöä (RKY) Oulujoen suistoalueen historiallinen kokonaisuus.

Kilpailualue käsittää nykyisen Tiedekeskus Tietomaan, joka toimii entisissä Veljekset Åström Oy:n nahkatehtaan voima-aseamalla (A), sen laajennusosassa (B) ja vesitornissa (C), sekä niitä ympäröivät yleisten palvelujen (D) ja pysäköinnin (E) alueet sekä Nahkurintorin (F). Kilpailualue rajautuu koillisessa Nahkatehtaankatuun ja kadun toisella puolella

sijaitsevaan oppilaitosrakennukseen (G), kaakossa asuinkortteleihin (H, I ja J), lounaassa Makasiinikatuun ja kadun toisella puolella sijaitsevaan Oulun Energian kortteliin (K), luoteessa Åströmin entisiin teollisuuskiinteistöihin, jotka nyt toimivat nykyisin asuin- ja toimistotiloina (L ja M) sekä pysäköintilaitokseen (N). Kilpailualueen läheisyydessä sijaitsee Luuppi-organisaatioon kuuluva Oulun taidemuseo (O).

3.2 Tavoitteet

Tiede – ja museokeskus on osaajien ja asiantuntijoiden yhteisö, jonka on mahdollista tehdä asioita yhdessä uudella tavalla. Sisällöntuotannossa korostuvat laajat yhteistyöverkostot ja asiakkaiden osallistaminen. Keskus kertoo tarinoita Oulusta ja oululaisista, ilmiöistä ja

pohjoissuomalaisesta identiteetistä – miten ne ovat rakentuneet ennen, nyt ja tulevat tulevaisuudessa rakentumaan. Museo- ja tiedekeskus Luupin missio on Rakastu tieteeseen, taiteeseen ja kulttuuriperintöön.

Luupin visiona on olla Moniääninen Oulun ylpeydenaihe. Moniäänisyydessä kuuluvat tiiviiden yhteistyökumppanuuksien ja verkostojen kautta nousevat tarinat, näkemykset, näkökulmat ja monikulttuurisuus sekä luuppilaisten omat äänet. Ylpeyden aihetta tuottavat positiivinen esille nousu, Oulun parhaiden ja hienoimpien piirteiden esiin tuominen, oman työn tekeminen parhaalla mahdollisella tavalla, ajan hermolla oleminen, edelläkävijäisyys ja näkemyksellisyys ilmiöiden esille tuomisessa, uusien aiheiden ja esitystapojen tuottaminen, vetovoimaisuus ja vahva kiinnostus Luupin esittelemiä sisältöjä kohtaan.

Tuleva näyttely- ja tapahtumakeskus tulee olemaan täysin uudenlainen kokemus, missä museon ja tiedekeskuksen sisällöt yhdistyvät monipuoliseen eri taiteenalojen tapahtumatarjontaan. Keskuksessa tulee olemaan toimintaa aamusta pitkälle iltaan ja jopa yöhön, ja tavoitteena on yli 200 000 vierailijaa vuodessa.

Museot ovat erilaisten yhteisöjen ja yleisöjen kohtaamispaikkoja, ja yhä enemmän myös toiminnallisia oppimisympäristöjä. Tilasuunnittelussa on tärkeää huomioida, että museossa järjestetään ympäri vuoden tapahtumia, työpajoja ja esittelyjä. Uusi tilakokonaisuus palvelee erilaisia yleisöryhmiä, joista tärkeimpiä ovat lapset, nuoret ja perheet, jotka edustavat 40 % näyttelykeskuksen kävijöistä. Muita ovat koululais- ja oppilaitosryhmät, varhaiskasvatus- ja päiväkotiryhmät. Aikuisryhmiä edustavat yhdistykset ja kerhot, harrastajaryhmät sekä suomalaiset ja kansainväliset matkailijat.

Erytistä huomiota tulee kiinnittää esteettömyyteen, akustiikkaan, äänieristykseen, eri tilojen luonteeseen ja kokemusmaailmaan.

Rakennusinvestoinnin tavoitehinta-arvio on 26 662 000 € (Haahtela hintatasoindeksi 92).

Tavoitehintaan tehdään tarvittaessa indeksitarkistus urakkakilpailutuksen jälkeen.

Kustannusten nousu tavoitehinta-arvion tekemisen jälkeen on ollut voimakasta. Kilpailun aloitushetkellä hintatasoindeksi oli 99,0 ja vastaava tavoitehinta oli 28.690.630 € (ALV 0 %).

Ennustetaso (1/2023) Oulun oli 103,0 ja vastaava tavoitehinta oli 29.849.848 € (ALV 0 %).

3.3 Tilaohjelma

Kilpailussa käytetty tilaohjelma tilaryhmien mukaan oli seuraava:

Asiakaspalvelutilat	486
Ravintola	275
Näyttelytilat	2425
Black box -monitoimisal	630
Learning center (ns. peda)	230
Makers Space & Lasten museo	190
Aputilat	504
Hallinnolliset tilat	621
Henkilökunnan sosiaaltilat	45
Tekniset tilat	449
(Väestönsuojatilat sis. tilaohjelman tiloja)	1%
YHTEENSÄ	5 855 m²

Maanpinnan alapuolelle sijoittuvien tilojen suunnittelua tuli välttää. Mikäli kilpailija kuitenkin halusi sijoittaa osan tiloista maanpinnan alapuolelle, sinne ei pitänyt sijoittaa asiakas- tai työskentelytiloja.

Piha-alueiden suunnittelussa tuli erityisesti ottaa huomioon Oulun pohjoinen sijainti meren rannalla ja ympärivuotinen viihtyminen: pitkä, pimeä ja kylmä talvi, runsaat lumimäärät ja tuulisuus, toisaalta mahdollisuus nauttia ulkona olemisesta yhteisissä kaupunkitiloissa kaikkina vuodenaikoina.

Alueen haluttiin olevan kaupunkimainen, mutta ympäristön nykyistä vihreämpi. Lehtipuut ovat paljaana puolet vuodesta, joten ohjelmassa suositeltiin havupuiden ja -pensaiden käyttöä viherrakentamisessa.

Museo- ja tiedekeskuksen ja sen lähellä sijaitsevan Oulun taidemuseon keskinäisen yhteyden tärkeyttä korostettiin. Henkilökunta liikkuu rakennusten välillä, asiakkaita kannustetaan käymään molemmissa kohteissa ja osa rakennuksissa järjestettävistä tapahtumista tai näyttelyistä voivat kytkeytyä toisiinsa. Kävely-yhteyden rakennuksesta toiseen Nahkurinpolkua pitkin tuli olla helposti havaittava, esteetön ja houkutteleva.

Kaupungin yhtenä strategisena linjauksena on olla hiilineutraali kaupunki v. 2040, mikä tuli ottaa huomioon kilpailussa suunnittelutarkkuuden rajoissa.

4. Arvosteluperusteet

Tuomaristo painotti arvostelussaan seuraavia seikkoja:

- Arkkitehtonista laatua ja kokonaisuutta
 - keskuksen vetovoimaisuutta ja kykyä viestiä käyttötarkoituksestaan
 - suojeltujen Voima-aseman ja vesitornin sekä alueen valtakunnallisesti merkittävien kulttuuriarvojen huomioon ottamista suunnitteluratkaisussa
 - uudisosan ainutkertaista arkkitehtonista konseptia ja hahmoa
 - uudisosan ja vanhan rakennuksen muodostaman kokonaisuuden korkeatasoisuutta
- Kaupunkikuvallista ratkaisua ja liittymistä historialliseen ympäristöön
 - uudisosan kaupunkilallista sijoittumista ja ympäristökokonaisuuden muodostumista
- Kestävyyssuhteiden ja ympäristövastuullisuuden huomioon ottamista
 - kestävyys elämäntapana
 - sosiaalinen kestävyys
 - kulttuurinen kestävyys
 - ympäristön kestävyys
 - elinkaaren aikainen kestävyys
- Rakennuksen muuntojoustavuutta ja ehdotuksen kehityskelpoisuutta
- Sisätilojen toimivuutta ja tehokkuutta
 - kykyä palvella eri asiakas- ja käyttäjäryhmiä yhdessä ja erikseen
 - kokoontumistilojen muuntojoustoa, toimivuutta ja sijoittumista
 - näyttelytilojen innovatiivisuutta, joustavaa kuljettavuutta, havainnollistavuutta, turvallisuutta ja monipuolisuutta
- Ulkotilojen toimivuutta ja viihtyisyyttä
 - turvallisia ja sujuvia liikenne- ja pysäköintijärjestelyjä sekä hyviä yhteyksiä kaikilla eri liikkumismuodoilla
 - ulkotilojen vetovoimaisuutta sekä kykyä viestiä sisätilojen näyttelyistä ja toiminnasta
 - luontevaa yhteyttä taidemuseolle
- Teknistaloudellisen ratkaisun onnistuneisuutta
 - Tilaohjelman mukaista, tehokasta ratkaisua
 - rakentamistapaa, käytön ja ylläpidon kestävä kehityksen mukaisuutta sekä elinkaaritiloudellisuuteen tähtääviä ratkaisuja
 - kokonaistaloudellisuutta, niin toteutuksen kuin elinkaarikustannustenkin osalta

Kokonaisratkaisun ansioita pidettiin tärkeämpinä kuin osaratkaisujen tai yksityiskohtien virheettömyyttä.

5. Yleisarvostelu

Kilpailuun saapui yhteensä 97 ehdotusta, joista yksi jätetiin postin välityksellä ja yksi kilpailukoneeseen siten, että tekijän henkilöllisyys paljastui. Kummatkin ohjelman vastaisesti palautetut ehdotukset suljettiin kilpailusta.

5.1 Yleistä kilpailuehdotuksista

Kilpailun lähtökohdat arvokkaan ympäristön korkeatasoisesta täydentämisestä, toiminnallisten tavoitteiden täyttämisestä, sekä suuren pysäköintipaikkamäärän sovittamisesta olivat haastavat. Ehdotusten runsas määrä vaativuuteen nähden oli ilahduttava. Perinpohjaisesti suunnittelutehtävään paneutuneita, laadukkaita ratkaisuja löytyi useita. Ehdotukset tarjosivat monipuolisen valikoiman erilaisia kaupunkikuvallisia, arkkitehtonisia ja toiminnallisia lähestymistapoja.

5.2 Arkkitehtoninen laatu ja kaupunkikuvallinen ratkaisu

Uuden rakennuksen tuli luoda tasapainoisen vetovoimainen pari Tietomaan rakennuksen, voima-aseman kanssa ja samalla olla oma ainutlaatuinen kerrostumansa. Suunnittelualue ei ainoastaan kuulu vanhaan teollisuusalueeseen ja valtakunnallisesti merkittävään rakennettuun kulttuuriympäristöön, vaan myös osaksi asuinympäristöä. Rakennuksen laajuuden ja ympäristön mittakaavan välisen tasapainon löytäminen osoittautui haastavaksi tehtäväksi. Uusi rakennus oli useissa ehdotuksissa pyritty sovittamaan hillitysti ympäristöön ja voima-aseman pariin. Toinen lähestymistapa oli erottaa uusi rakennus selkeänä uutena ja kontrastisena osana voima-asemaan nähden, mikä hallitusti ratkaistuna tuotti myös onnistuneita tuloksia.

Useimmat ehdotukset suhtautuivat suojeltujen voima-aseman ja vesitornin käsittelyyn kunnioittavasti. Keskeisiä arkkitehtuuriominaisuuksia oli pyritty säästämään tai korostamaan ja myös useissa töissä oli säilytetty uudempia kerrostumia osana rakennuksen vaiheiden esille tuomista. Tiilirakentamisen piirteitä, mittasuhteita ja julkisivujen vertikaalisuutta oli tulkittu myös uuden rakennuksen aiheina ja materiaalisuus nousi yhdeksi kantavaksi teemaksi useissa ehdotuksissa.

5.3 Yleisimmät ratkaisutyytit

Uudisrakennuksen typologian perusratkaisussa ja tontille sijoittelussa oli paljon vaihtelua, mikä tuotti erilaisia lopputuloksia uudisrakennuksen suhteessa voima-asemaan sekä kaupunkikuvalliseen kokonaisuuteen.

Pitkällä rakennusmassalla saatiin alueen käsittelyyn kokonaisvaltaisuutta, sisätiloihin selkeitä ja systemaattisia ratkaisuja ja osassa ehdotuksista tuotua museo- ja tiedekeskus näkyviin Makasiininkadun yhteyteen. Haasteeksi ratkaisutyypissä nousi pitkän ja korkean seinäpinnan vaikutus ympäristön viihtyisyyteen. Tätä oli onnistuttu ratkomaan esimerkiksi massan taittamisella ja julkisivun käsittelyllä. Myös porrastuva ratkaisumalli rikkoi hyvin mittakaavaa.

Laatikkomainen tai muuten pistemäinen kappale tarjosi lähtökohtana kompaktin ja ympärilleen tilaa jättävän ratkaisun. Onnistunut lähtökohta oli sijoittaa voima-aseman ja suljetumman näyttelyrakennuksen väliin avoimempi paviljonkimainen aulaosa elävöittämään ympäristöä ja tuomaan hengittävyttä rakennusten välille.

Ympäristön kahden eri koordinaatiston yhdistämistä oli tutkittu muutamissa töissä. Ratkaisulla saatiin luotua yhteyttä kaupunkirakenteen eri suuntiin, mutta tämä johti usein hankalan muotoisiin sisätiloihin.

Useaan massa- jaettu apilamainen ratkaisutyyppi, rikkoi uudisrakennuksen mittakaavaa ympäristöön sopivaksi. Ratkaisu tarjosi mahdollisuuden sijoittaa tilaryhmiä selkeisiin osiin, sekä luontevan laajennusmahdollisuuden osia monistamalla. Harvoissa ehdotuksissa oli pystytty hyödyntämään täysin massoittelemalla tarjoamaa etua ympäristöön sovittautumiseen ja kaupunkitilojen muodostamiseen paloja liikuttamalla. Palojen välit kuitenkin muodostivat hyviä paikkoja sisäänkäynneille ja yhteyksille ympäristöön. Saman tyyppistä aihetta oli tutkittu halkaisemalla massaa kanjonityyppisellä käytävätilalla kahtia, jolloin keskitilalla saatiin korostettua yhteyttä voima-asemaan.

Poikittain alueelle asettava massoittelemalla johti usein ahtauteen asuinkortteleihin nähden, sekä jakautumiseen kahtia. Parhaimmillaan ratkaisumalli loi hienon korttelikonaisuuden Nahkurintorin ympärille.

Omaperäisemmissä, erottautuvissa ratkaisuissa uudelle rakennukselle oli haettu mieleenpainuvaa ja yllättävää ulkomuotoa. Tämä harmillisen usein tuotti kaupunkikuvallisesti tai mittakaavallisesti hankalia lopputuloksia. Myös voimalaitokseen sulautuvat ja peittävät ratkaisut olivat useimmiten ongelmallinen lähtökohta.

5.4 Kaupunkitilallinen sijoittuminen ja ulkotilojen toimivuus

Kaupunkitilojen käsittelyssä oli huomioitava sekä arvokas ympäristö ja museo- ja tiedekeskustan toiminta, että myös alueen viihtyisyys asumiseen ja kaupunkilaisten käyttöön. Onnistuneimmissa ratkaisuissa luotiin mittakaavaltaan miellyttävää ja vetovoimaista ympäristöä.

Yksi Luuppi-kokonaisuuden keskeinen tavoite on ollut muodostaa kolmen museon kokonaisuus yhdessä Taidemuseon kanssa, jolloin kaikkien kolmen yksikön henkilöstö sijoittuu samoihin tiloihin. Taidemuseon ja uuden museo- ja tiedekeskustan välinen näkymä- ja kulkuyhteys Nahkurinpolun kautta on yhteistoiminnan kannalta erittäin tärkeä. Suurin osa vierailijoista saapuu keskustan suunnasta Makasiininkadun kautta, joten myös tämä lähestymissuunta on merkittävä niin visuaalisesti kuin reitistön jäsentämisen kannalta. Aukiotila voima-aseman eteläpuolella koettiin toimivaksi ja aktiiviseksi sisäänkäynti- ja terassitilaksi niin ilmansuunnan, taidemuseon ja Makasiininkadun saapumissuuntien, sekä uuden ja vanhan rakennuksen kokonaisuuden kannalta.

Yleinen lähestymistapa oli liittää rakennukset kulmittain, jolloin voima-aseman ja vesitornin massat säilyttivät kaupunkikuvallisen arvonsa massoittelemalla ja näkyvyytensä puolesta, ja syntyi kaksi aukiotilaa. Parhaimmillaan aktiivinen sisäänkäyntiaukio sijoittui voima-aseman päätyyn ja Nahkurintorista oli kehitetty vehreä puistomainen kaupunkitila, jonne avautui

sisätilojen toimintoja ulkotilan viihtyisyyttä lisäämään. Toisaalta vain yhden aukioiden muodostavissa ratkaisuissa oli voimaa ja aukiosta saatiin kehitettyä myös avarampaa tapahtumille sopivaa tilaa.

Alueen halki kulkevaa Nahkurinpolkua oli osassa ehdotuksista pyritty säästämään. Ratkaisu kuitenkin aiheutti usein toiminnallisia hankaluuksia rakennusten välisen maantasoyhteyden puuttumisessa. Nahkurinpolun mukainen läpikuljettava aulatilat puolestaan mahdollisti akselin osittaisen säilymisen, sekä rakennuksen helposti lähestyttävyyden ja eri saapumissuuntien huomioon ottamisen.

Maanvaraisen pysäköinnin suuri määrä osoittautui haastavaksi ja merkittävästi ulkotiloihin vaikuttavaksi tehtäväksi. Toimivimmissa ratkaisuissa kävelyille ja pyöräilylle oli rajattu leveä yhteys pysäköintialueesta erillään alueen länsipuolella ja myös muut alueen poikki kulkevat yhteydet oli huomioitu. Kasvillisuuden merkitys alueen viihtyvyydessä korostui pysäköintialueen suuren koon vuoksi ja pysäköintialueen jäsentely puilla tai istutuksilla sekä läpäisevien pintojen riittävyys oli tärkeää. Mahdollisesti myöhemmin toteutettavan pysäköintilaitoksen haasteena useissa töissä oli Makasiininkadun varteen sijoitettuna nousta museo- ja tiedekeskuksen eteen päälähestymissuunnasta katsottuna.

5.5 Sisätilojen toimivuus ja joustavuus

Sisätilojen toimivuuden koettiin olevan pitkällä aikavälillä rakennuksen kestävyys ja vetovoimaisuuden perusta.

Aulatilojen rooli nousi merkittäväksi niin toiminnallisten kokonaisuuksien välisten yhteyksien, kuin Luuppi-keskuksen kutsuvuuden ja vetovoimaisuuden kannalta. Suurten suljettujen näyttelytilojen vuoksi aula- ja asiakastilojen oli merkittävää avoimempaa luoda yhteyttä ja elävyyttä ympäristöön, sekä viestiä rakennuksen toiminnasta. Asiakas- tai ravintolatilojen sijoittaminen ainakin osittain voima-asemaan koettiin myös onnistuneeksi ratkaisuksi, joka korosti uuden ja vanhan rakennuksen tasapainoa toiminnallisesti, ja toi voima-aseman merkittäväksi osaksi vierailukokemusta.

Uuden ja vanhan rakennuksen suhteessa erityisen kiinnostavaksi nousi uuden ja vanhan rakennuksen välinen tila. Parhaimmillaan rakennusten liittymä loi aivan erityisiä julkisia kaupunkitiloja massojen välille tai synnytti näyttäviä sisätiloja, jotka toivat voima-aseman julkisivun osaksi aula- tai ravintolatiloja. Toiminnallisesti maantasoyhteys rakennusten välillä oli erittäin tärkeä ja ylempien kerrosten yhteydet tukivat erityisesti näyttelykierron toimivuutta.

Yleisesti voima-asemassa oli rakennushistoriaselvityksen suositusten mukaisesti pyritty säästämään arvokas ja korkea näyttelytila sekä korostamaan alkuperäistä tilavaikutelmaa joko avaamalla lisää korkeaa keskitilaa tai muuten välipohjia avaamalla ja tiloja selkeyttämällä. Välipohjien avaaminen paransi samalla tiloihin sijoitettujen näyttelytilojen korkeutta tai ravintola- ja aulatilojen hengittävyyttä. Vastaavasti voima-aseman väljempi tilallinen ratkaisu ohjasi tilojen painottamista uudisrakennukseen.

Tyypillisessä ja sujuvassa pohjaratkaisussa black box sijoittui maantasoon ja oli yhteydessä yhteiseen näyttelytilaan ja aulatilaan. Pohjois-Pohjanmaan museon olosuhdevalvotut

näyttelytilat sijoittuivat yleisimmin uuteen rakennukseen ja Tietomaan näyttelyistä vähintään luontonäyttely vanhaan rakennukseen. Ulkonäyttelytilan sijoittaminen maantasoon koettiin haasteelliseksi ratkaisuksi, sillä rajaamisen ja valvottavuuden ratkaiseminen jäi usein avoimeksi. Parhaimmillaan ulkonäyttelyalue sijoittui matalampien rakennusosien katolle, jolloin sen pystyi sujuvasti liittämään osaksi näyttelykiertoa tai oppimistiloja. Hallintotilat sijoittuivat tyypillisimmin voima-aseman ylimpään kerrokseen, koska muut tilakokonaisuudet tarvitsivat enemmän tiivistä yhteyttä aulatiloihin.

Rakennusten käyttö- ja muuntojoustavuutta arvioitiin tilojen sijoittelun ja yhteyksien näkökulmista. Näyttelytilojen joustavuutta tuki selkeä muoto, riittävä mitoitus, yhdisteltävyys ja toimiminen myös erillisinä. Tilojen ja sisäänkäyntien sijoittelulla oli tuettu esimerkiksi ravintola- ja oppimistilojen erillistä iltakäyttöä.

Mahdollisen laajennuksen liittyminen sopien sekä kaupunkikuvaan että pohjaratkaisuun on ollut monessa ehdotuksessa haastavaa. Mutkattomimmin laajennus oli sijoitettu luontevaksi pidennykseksi massalle tai valmiiksi rikottu massoittelu on tarjonnut luontevan lähtökohdan laajentamiselle. Laajentamisratkaisu massaa korottamalla aiheutti huolta rakennuksen mittakaavan sopusuhtaisuuden menettämisestä.

5.6 Kestävyys ja ympäristövastuullisuus

Olisi ollut toivottavaa, että kestävyysajattelu olisi ohjannut useammassa töissä suunnitteluratkaisuja ja ratkaisut olisi perusteltu ehdotuksissa. Osassa ehdotuksista oli listattu kestävyysperiaatteita, mutta tavoitteet eivät suoraan ilmenneet työstä. Laadukkaimmat ehdotuksista antavat kuitenkin hyvät lähtökohdat kestäväälle rakentamiselle ollen kompakteja ja tilatehokkaita, kulttuuriympäristön huomioivia ja aikaa kestäviä sekä muuntojoustavia ja laajennettavia. Suunnittelutavoitteiden mukaiset ratkaisut vastasivat kestävästi liikkumisen edistämiseen ympäristön viihtyisyydellä ja tukivat sosiaalista kestävyttä turvallisella ja eri käyttäjäryhmät huomioivalla kokonaisuudella.

Yleisiä esille nostettuja elinkaaren aikaista kestävyttä tukevia ratkaisuja ehdotuksissa olivat lisäksi puurakenne, kattojen hyödyntäminen aurinkopaneelien sijoittamiseen, sekä avausten harkitut ratkaisut. Ilahduttavaa oli, että kierrätysmateriaaleihin oli osoitettu kiinnostusta ja myös purettavan Tiedeteatterin materiaalien hyödyntämistä oli nostettu esiin. Kasvillisuuden säilyttäminen ja täydentäminen paikallisella ja monipuolisella kasvilajistolla, sekä vuodenaikojen ja vettä läpäisevien pintojen huomioiminen loivat kestävä perustaa ulkotilojen suunnitteluun.

5.7 Teknistaloudellinen ratkaisu

Ehdotusten taloudellisuutta arvioitiin erityisesti tilaohjelman mukaisen laajuuden ja tehokkuuden, sekä ratkaisujen toteutus- ja kehityskelpoisuuden kautta. Laadukkaimmissa ehdotuksissa oli huomioitu uskottavat rakennepaksuudet, tekniikkavaraukset, sekä poistumistiejärjestelyt, joiden puuttumisella olisi ollut vaikutusta rakennuksen massaan. Useat suunnitelmista mahdollistavat eri rakennevaihtoehtojen tarkastelun toteutuksessa.

6. Luokkajako ja ehdotuskohtaiset arvostelut

6.1 Palkintoluokka

11 Sardiini

Sardiini on poikkeuksellisen rohkea suhteessa olemassa olevaan voima-asemaan. Sijoittamalla osin voima-aseman päälle ehdotus muodostaa yhden rakennushahmon – ehjän liiton uuden ja olemassa olevan välille. Uuden kokonaisuuden mittakaava ei ole ongelma, koska uusi kahden rakennuksen muodostama hahmo keskustelee ympäröivien rakennusten kanssa kokonaisuutena – ei keskenään.

Kaupunkikuvallisesti tontin vähällä käytöllä saavutetaan avoimuutta, mutta sitä ei tontin jäsentämisen osalta täysin hyödynnetä. Taidemuseon akselin suuntaa ei erityisesti huomioida, vaan lähestyminen odotetaan tapahtuvan ensisijaisesti Nahkatehtaankadulta ja Makasiinikadulta. Nahkurintorin arvokkaita osuuksia on huolellisesti arvostaen säilytetty ja autopaikkojen sijoitus on tehty hyvin pyydetystä laajuudesta.

Rakennusosien yhteen sulauttaminen tuntuu myös sisätiloissa. Olemassa oleva on yhtä tärkeä ja arvokas. Aulan toiminnat sijoittuvat luontevasti molempiin osiin. Ravintola avautuu ilmansuunnallisesti epäedullisempaan suuntaan, mutta toisaalta näyttävästi Nahkurintorin äärelle aukiota elävöittäen toiminnallaan sekä ulko-, että sisätilassa. Huollon sijoitus julkisivun herkimmälle alueella tuntuu oudolta ratkaisulta. Näyttelykierto on huolellisesti tutkittu ja ulkonäyttelyn toteutus aikaansaa toiminnan lisäksi kiinnostavan massallisen piirteen. Voima-aseman uudempien rakennusosien purkaminen puhdistaa lähtökohtaa ja uusi kokonaisuus saa tinkimättömän arkkitehtonisen asun.

Arkkitehtonisesti rakennuksen ulkoasu on lähes sakraali. Sommittelu ja julkisivujen käsittely on erittäin taidokasta. Analyysit ehdotuksen perusteluteksteissä ovat vaikuttavia, mutta ehdotus ei itsessään vaadi laajoja perusteluja. Ehdotus on kaikilta osin huolellisesti tutkittu ja näyttävästi esitetty.

48 Rysä

Rysän uudisrakennuksen hahmo on yksinkertainen ja samalla erittäin vaikuttava. Yksiaineinen rakennus liittyy kiinteästi voima-aseman päättyyn kevyemmällä lasitiiliolosalla, joka tekee luontevan ja korostetun sisäänkäyntikohdan ihmisvirtojen risteykseen. Syntyy Nahkurinpolun mukaisesti läpikuljettava aulatilaa ja kutsuva yhteys taidemuseolta. Rakennukset muodostavat tiiviin ja tasapainoisen kokonaisuuden. Julkisivussa on yhtä aikaa omaperäisyyttä ja

paikkaan sopivuutta.

Pitkä massa tuo kokonaisvaltaisuutta alueen käsittelyyn. Suljettu pääty tulee osaksi Makasiininkatua ja sitä voisi hyödyntää myös toiminnan esittelyyn. Rakennuksen sijoittuminen länsilaidalle antaa mahdollisuuden Nahkurintorin jatkamiseen tapahtumaukiona koko alueen halki. Pysäköintiä on osoitettu alueelle huomattavasti tavoitetta vähemmän, mikä tarkoittaa todellisuudessa pysäköinnin levittämistä aukiolle. Kivetyn ja avoimen, pysäköintiin rajautuvan aukiotilan viihtyisyys, vehreys ja pienilmasto kaipaavat joka tapauksessa lähempää tarkastelua. Tapahtuma-aukion mukainen kulku jää Makasiininkadun saapumissuunnasta katsottuna rakennuksen takapuolelle. Toisaalta pimeällä sisävalaistus ja sisätilan toiminta korostavat ja elävöittävät alueen reitistöjä. Pitkä suljettu seinä tulee lännessä melko lähelle asuinrakennusta. Saattoliikenne ja tilausbussit kaipaavat toisenlaista ratkaisua kuin läpiajoa takakujalta.

Pohjaratkaisu on selkeän systemaattinen ja toimintojen sijoittelu on toimivaa. Pitkä sivukäytävä on olennainen osa julkisivun elävyyttä, mutta ratkaisu aiheuttaa pitkiä etäisyyksiä näyttelykierrossa. Aputilojen sijoittaminen näyttelytilojen väliin korostaa välimatkoja ja vierekkäiset näyttelytilat tarjoaisivat myös enemmän mahdollisuuksia muuntojoustavuuteen. Voima-aseman pääty tuo osaltaan vaikuttavuutta aulatiloihin. Ravintolan ja terassin avautuminen aukion puolelle elävöittäisi kaupunkitilaa. Oppimistilat kaipaavat kulkureitin eriyttämistä museokaupasta. Sisätilojen puupinnat ja puurunko muodostavat hyvän parin julkisivujen tiili- ja tiililaattapinnoille.

Minimalistinen konsepti vaatii tinkimättömyyttä yksityiskohdissa, kuten julkisivujen erilaisten ruudukkojen hienosäädössä. Myös välisan lasikatto on kunnianhimoinen lähtökohta. Kestävän kehityksen tavoitteita on nostettu kiitettävästi esiin, vaikka osa ei ilmene vielä kilpailutyövaiheesta.

54 Noste

Ehdotuksen arkkitehtuuri perustuu omaleimaiseen ja näyttävään muodonantoon, onnistuen silti muodostamaan tasapainoisen parin voima-aseman kanssa. Yksiaineisessa suljetussa kappaleessa on sopivassa määrin yksityiskohtia ja vähäeleisyyttä voimakkaaseen muotoon nähden. Massa on sovitettu ympäröivään mittakaavaan poimimalla voima-aseman räystäslinja ja kokonaisvaltainen arkkitehtuuri jatkuu myös sisätiloissa. Ehdotuksen

keskiössä on tunnelmallinen ja kutsuva porrastila, joka yhdessä kevyen aulaosan kanssa luo yhteyden rakennusten välille ja vaikuttavan saapumisen taidemuseolta.

Sijoittelu keskelle aluetta jättää uudisrakennuksen ja voima-aseman ympärille tarvittavaa tilaa ja hengittävyyttä, sekä aukiot Nahkurintorin ja pääsisäänkäynnin yhteyteen. Veistoksellinen kappale on kiinnostava eri suuntiin. Keskeinen sijoittelu on kuitenkin asettanut haasteita ympäristön jäsentelylle. Ulkotilat kaipaavat kehittämistä sekä kävely- ja pyöräilyliikenteen yhteyksien korostamista pysäköinnistä erillään. Erityisesti saapumisyhteyttä Makasiininkadulta ja sisäänkäyntiaukion viihtyisyyttä tulisi hioa.

Sisätilojen puuarkkitehtuuri on kiinnostava pari tiilijulkisivuille. Näkymäkuvissa on erittäin vaikuttavaa tunnelmaa ja valon käyttöä. Toimintojen sijoittelu on kokonaisuutena toimivaa ja sujuvaa. Näyttävä porrastila tekee näyttelykierrosta selkeän ja elämyksellisen ja yhdistää myös voima-aseman näyttelykiertoon. Näkymät vesitornille ja taidemuseolle ovat hieno päätte näyttelypolulle ylimmällä tasolla. Ulkonäyttelytila aulan katolla yhdistyy luontevasti Tietomaan näyttelyyn, joka on sijoitettu näyttävään korkeaan tilaan uudisrakennuksen ylimmässä kerroksessa. Osa tiloista on haastavan muotoisia ja erityisesti Pohjois-Pohjanmaan näyttelytila hyötyisi selkeytyksestä ja ilmanvaihtokonehuone saattaa jäädä matalaksi. Ravintolan sijainti avoimessa aulatilassa elävöittää Nahkurintoria, vaikka ilmansuunta on varjoisa. Sama palvelupiste toimii kiitettävästi lipunmyyntiin, museokauppaan ja ravintolaan. Voima-aseman tehokkaan tilankäytön vuoksi korkea keskitilaa on jouduttu sulkemaan toisesta kerroksesta ja osa tilallisista ratkaisuista kaipaisi selkeytystä. Esimerkiksi nyt kulkureitti torniin jakaa luontonäyttelyä ja ilmanvaihtokonehuoneen tiivistäminen voisi helpottaa ylintä hallinnollisten tilojen kerrosta.

Katon ja seinän yksiaineisuus on kunnianhimoinen lähtökohta toteutukselle. Kokonaisuudesta on saatu kompakti, vaikka aulatilassa on väljyyttä tilaohjelmaan nähden. Haasteena onkin massoittelemisen tasapainoisuuden säilyminen, mikäli uudisrakennusta laajennetaan. Ehdotus muodostaa arkkitehtuurin vetovoimaisuudessa ja toiminnallisuudessa onnistuneen kokonaisratkaisun kilpailun tavoitteisiin.

55 Hohde

Huippuelegantti ja yksinkertainen ratkaisu. Uudisosa sijoittuu rohkeasti ja poikkeuksellisesti Nahkurintorin päälle. Eleellä yhdistetään voima-asema ja uudisosa uudeksi selkeäksi kokonaisuudeksi, joka vapauttaa tonttia selkeällä tavalla. Uusi syntyvä aukio on sekä ilmansuunnallisesti, että kaupunkikuvallisesti oivallinen ratkaisu. Päälähestymissuunnat huomioidaan poikkeuksellisen taitavasti. Erityisesti taidemuseon akseli päättyy uuden

rakennuskokonaisuuden ilmansuunnallisesti lämpimään syliin. Ehdotuksen ansiot ovat erityisesti kaupunkikuvallisessa oivaltavuudessa. Erityisesti massamallitutkielmissä näkyy rakennuksen luontevuus suhteessa ympäristöön. Vain itäpuoliseen kerrostaloon suhde on hieman jännitteinen.

Selkeä massa liittyy arkkitehtonisesti modernina osana kontrastisesti voima-asemaan. Voima-aseman uudempia rakennusosia on esitetty purettaviksi. Näin on saatu yksinkertaisuutta, joka esittäytyy voimakkaana piirteenä uudessa rakennusten välisessä aulatilassa. Aulatilalla kokoaa liikenteen rakennukseen kauniiseen ja vaikuttavaan sisätilaan. Aulan ratkaisut ovat toimivia ja keskeisiä toimintoja on sijoitettu olemassa olevaan osaan antaen sille arvoa. Ravintola ja sen ulkotila sijoittuvat erittäin toimivasti sekä ilmansuunnallisesti lämpimään suuntaan, että kaupunkikuvallisesti uuden aukion laidalle Taidemuseon akselin päätteeseen. Huollon sijoittumista lähes kiinni katuun voi pitää hieman ongelmallisena. Näyttelykierto on toimiva. Uusi kerros voima-aseman päällä on kiinnostava ratkaisu ja se on aikaansaatu arkkitehtonisesti tyylikkäällä tavalla. Ulkonäyttelyn toteutus on hieman väkinäinen.

Uudisosan eleettömyys on tinkimätön valinta. Julkisivut ovat ankaran ehdottomat ja suhteessa rikkonaisempaan voima-asemaan perusteltu valinta. Julkisivun ja kattopinnan ratkaisu jättää lievän huolen siitä, onko pinnan ympäristöä peilaava ominaisuus riittävä julkisivuteema.

57 Loggia

Nimimerkin mukainen tyylikäs ja arvokas pylväskäytävä liittää voima-aseman ja sen mittakaavaan tarkkaan harkitut uudisrakennusosat toisiinsa. Loggia-aihe sijoittuu taidemuseon lähestymissuunnalle muodostaen taipuilevalla rakennusmassoittelulla uuden mittakaavallisesti miellyttävän museoaukion rakennuskokonaisuuden länsipuolelle. Toiminnat aukion ympärillä on taitavasti sijoitettu. Ravintola ulkotiloineen sijoittuu optimaaliselle paikalle

luoden viihtyisän ilmansuunnallisesti harkitun paikan aukion laidalle. Pysäköinti ja ajoneuvoliikenne sijoittuvat toisalle rauhoittaen museoaukion puolen. Rakennus ei ole viereisiin rakennuksiin jännitteisessä suhteessa. Pysäköinti ja huoltoliikenne on eleettömästi ratkaistu.

Syntyvää kokonaisuutta leimaa vähäeleisyys ja rauhallisuus – tyyneys. Yksityiskohtien tinkimättömällä toteutuksella ja suunnittelulla uusi syntyvä kokonaisuus on vakaa ja vaikuttava rakennustaiteellinen teos, jonka voimavara ei ole poikkeuksellinen muodonanto vaan poikkeuksellisen taitava kaupunkikuvallisen tilanteen tulkinta. Ulko- ja sisätilat muodostavat yhtenäisen ja kiinnostavan tilasarjan. Näyttelytilat on suunniteltu selkeiksi toimintaa palveleviksi alueiksi. Aulat umpinaisten näyttelytilojen rinnalla tarjoavat luonnonvaloa ja näkymiä rakennuksesta ympäristöön ja aukiolle. Selostuksen uudisosien arkkitehtuurin modernin ilmeen tavoittelun näkökulmasta räystäsaiheen jatkaminen ei tunnu välttämättömältä.

Rakennus on toiminnallisesti käytännössä virheetön. Näyttelykierto on erittäin toimiva ja huolellisesti tutkittu. Aula kokoaa liikenteen kolmesta suunnasta jakaen toimintoja voima-aseman rakennusosaa ja uudisrakennukseen. Nykyiselle kävely- ja pyöräily-yhteydelle sijoittuva läpikuljettava aula on luonnollinen paikka uusille sisäänkäynneille. Uuteen näyttelytorniin sijoitettu observatorio on hieno toiminnallinen lisä.

Ehdotuksen kokonaisote on ehjä ja taidokas. Suunnitelma on hyvin huolellisesti tutkittu ja näyttävästi esitetty.

Selostustekstin lupauksen mukaisessa välittämisen tehtävässä työ onnistuu monella tasolla. Tässä syvässä tulkinnassa on ehdotuksen poikkeuksellinen vahvuus.

6.2 Yläluokka

4 Kvartetti (Kunniamaininta)

Kvartetti on rauhallinen ja vakuuttava ehdotus, joka korostaa voima-asemaa. Rakennusmassan porrastaminen voima-asemaa kohti madaltaen luo paikkaan sopivan mittakaavan. Lasinen aulatila nousee minimalistisen ehdotuksen keskiöön. Aula tuottaa avointa ja julkista tilaa liittämään uutta ja vanhaa osaa, sekä korostamaan yhteyttä taidemuseolle.

Näkymäkuvin aulatilaa tunnelma on arvokas ja lupaava. Sahalaitainen julkisivumuuraus on hyvä pari voima-aseman julkisivujen vertikaalisuudelle, mutta tumma tiilipinta on hieman yllättävä punatiilisessä ympäristössä.

Uudisrakennuksen kokonaisratkaisu on erittäin luonteva, mutta massoittelun ja suljetun ulkokuoren ehdottomuus tuo haasteita ympäröivän kaupunkirakenteen huomioimiseen ja

kaupunkitilojen viihtyisyyteen. Rakennuksen keskeinen sijoittelu antaa tilaa aukioille aulan edustalla ja Nahkurintorilla. Reitistöt ja kaupunkitilat kaipaavat silti huolellisempaa jäsentelyä suhteessa pysäköintiin. Pitkä suljettu julkisivu kaakkoon katkaisee Nahkurinpolun kulun ja voisi muodostaa viihtyisämpää ympäristöä asuinkortteleiden suuntaan. Pienin oppimistilojen massa sopii Nahkurintorin puolelle. Suljetun luonteinen kuori estää kuitenkin tiloja elävöittämästä Nahkurintoria, ja myös sisäänkäynti tällä puolella jää hieman ahtaaksi.

Ehdotuksen pohjaratkaisu on erittäin looginen, toimiva ja tehokas. Massoittelemuksen periaate tukee selkeiden tilakokonaisuuksien ryhmittelyä ja aulatilaa yhdistää sujuvasti eri osia ja näyttelytiloja. Aulatilat kaipaavat lisää väljyyttä, etenkin kun näyttelytiloista syntyy risteävää liikennettä aulan poikki. Porrastettua massoittelemusta voisi hyödyntää ulkonäyttelytilojen sijoittamiseen katolle, jolloin ulkotila olisi rajaamatonta aukiotilaa paremmin hyödynnettävissä osana näyttelykiertoa. Uudisrakennuksen tilallinen selkeys ja toimivuus toistuu voima-aseman järjestelyissä. Ravintolasali on luontevassa paikassa voima-aseman maantasokerroksessa, avautuen pääaukiolle.

Tilojen muuntojoustavuus, massiivipuurakenne ja kattojen aurinkopaneelientät ovat hyviä lähtökohtia elinkaaren aikaiselle kestäväydelle ja mahdollinen laajentaminen sopisi porrastuvan massoittelemuksen jatkeeksi. Tinkimättömästi toteutettuna ehdotus mahdollistaisi laadukkaan ja toimivan kokonaisuuden.

21 Puupäät

Poikkeuksellinen oman identiteetin omaava ehdotus. Asemapiirustustasolla voima-asema ja uudisrakennus muodostavat yksinkertaisen siksakmuodon. Muodon nivelkohdissa on ratkaisun keskeiset tapahtumat – Nahkurinpolun säilyttävä liitososa ja rakennuksen pääsisäänkäynnit kahdesta suunnasta. Asemakuvassa ratkaisu on ilmava ja konstailematon.

Sisääntulijat otetaan kaikilta suunnilta vastaan toimivaan aulaan. Ravintolan sijoitus ei ole ilmansuunnallisesti paras, mutta toisaalta se elävöittää polkua ja Nahkurintoria.

Maantasokerroksen puuttuminen jättää voima-aseman hieman passiiviseen asemaan, mutta itse näyttelykierto ei ratkaisusta paljon kärsi. Ulkotila on elävä ja kiinnostava – suorastaan inspiroiva. Kaikille avoin kattotila on oivallinen idea.

Selostuksesta erityisesti esille tuleva liittyminen paikallisuuteen on terve lähtökohta. Erityisen kiinnostavaa on kuitenkin omaperäinen suunnittelujälki, jonka johdosta ehdotus jää mieleen kokijalle. Ympäristön rakentamisesta poikkeava muotokieli ja materiaalit ovat perusteluja, kun tarina on kunnossa. Julkisivut osoittavat korkeusasemien olevan voima-aseman suhteen hallitut. Näkymä sateiselta Nahkurintorilta on puhutteleva.

Piirustusjälki on kaunista ja taidokasta. Ehdotuksen esitystapa on erittäin laadukas.

23 Taivaantappi

Näyttävä rakennus, jolla on oma selkeä identiteettinsä. Ehdotuksen eräs kiinnostavimpia kuvia on ensimmäisen planssin kaupungin silhuetti. Se kertoo paljon ja olennaisen ehdotuksesta. Ehdotus pyrkii ja onnistuu nimimerkinsä mukaisesti nousemaan ylös ja vähän korkeammalle. Pyrkimys on ehdotuksen vahvuus ja lähes heikkous. Erityisesti lounaisjulkisivussa uuden rakentamisen korkeus rasittaa projektioesitystä. Ilmakuvassa rakennus näyttyy parkkialueen reunalla kookkaana. Maantasolta ja katolta otetut massamallikuvat ovat eduksi ehdotukselle.

Asemapiirustuksessa sijoittuminen tontille on vaivattoman oloinen. Uusi kokonaisuus alkaa tornilta ja jatkuu parilla taitteella tontille muodostaen hyviä kaupunkitiloja rakennuksen eri puolille. Uusi museoaukio ottaa liikennettä vastaa hyvin taidemuseon suunnasta ja aukio on mittakaavaltaan onnistunut. Havainnekuva taidemuseon suunnasta kuvaa hyvin tätä. Tontin etelä-/lounaisosa jää parkkipaikoille ja kävelyreitti Makasiinikadulta jää vaatimattomaksi. Vaativa parkkipaikka määrä on sijoitettu tontille ja huolto tulee luontevasta suunnasta. Uuden museoaukion puolelle sijoitettu ravintola terasseineen on ilmansuunnallisesti ja kaupunkikuvallisesti onnistunut.

Museokierto on pääosin toimiva ja katolle sijoitettu ulkonäyttelytila on perusteltu erityisesti näköalojensa puolesta. Maatasokerroksessa voima-asema ja uudisosa muodostavat hyvän tasapainoisen kokonaisuuden, kun tiloja on sijoitettu molempiin osiin. Ylemmissä kerroksissa voima-asema eriytyy hieman. Havainnekuvasa esitetty näyttelytilojen ja kerrosaulatilojen luonne-ero on kiinnostava ja toimintoihin hyvin sopiva. Julkisivujen periaate on kiinnostava, joskin hieman vaikean oloinen. Perspektiivikuvat ovat tasokkaat kuten ehdotuksen esitystapa muutenkin.

29 Kumiki (Kunniamaininta)

Poikkeuksellinen rakennus sekä muodonannoltaan, että materiaaliltaan. Uudisosa sijoittuu voima-aseman tuntumaan nivelosalla, joka rakennuksen aulana kokoaa liikenteen rakennukseen useasta suunnasta onnistuneesti. Aula on näyttävä, joskin erittäin suuri, joka osaltaan on vaikuttanut rakennuksen korkeaan kokonaislaajuuteen. Muodostuvat aukiot rakennuksen eri puolilla ovat mittakaavallisesti miellyttäviä. Ravintola-aukio taidemuseon suunnalla ravintoloineen ja terasseineen on ilmansuunnallisesti ja kaupunkikuvallisesti onnistunut. Sen sijaan eteläisen puolen parkkipaikka-alueen suhde rakennukseen on erityisesti ilmakuvan mukaan ongelmallinen.

Toiminnallisesti uusi rakennusosa kytkeytyy hyvin voima-asemaan ja muodostaa erityisesti ensimmäisissä kerroksissa hyvän ja tasa-arvoisen kokonaisuuden yhdessä uuden ja vanhan liittona. Museokierto on toimiva ja kerroksissa umpinaiset selkeät näyttelytilat vuorottelevat avoimempien kerrosaulojen kanssa, joista avautuu hienoja näkymiä ympäristöön.

Laatikkomaisen massoittelemisen kiinnostavuus perustuu osien limittymiseen, joka on tehty rohkeasti ja kiinnostavasti. Ladelman korkeus sen sijaan on liian rohkea. Julkisivuissa asetelman on liian korkea suhteessa olemassa olevaan voima-asemaan. Sinänsä taidokkaat projektiokuvat tuovat esille ehdotuksen laajuuden rasiitteen eri suunnista. Ehdotuksen perspektiivikuvat viestivät osin samaa, mutta ovat kuitenkin erittäin taidokkaasti laaditut ja antavat kuvan erittäin hallitusta ja tasokkaasta sisä- ja ulkoarkkitehtuurista.

36 Nuotta (Kunniamaininta)

Neljään tiilikappaleeseen jäsenneily uudisrakennus on sommitelmaltaan ja mittakaavaltaan kaunis ja harmoninen kokonaisuus. Nuottakalastuksesta inspiroituneessa muodonannossa on tunnelmallisuutta ja vaikuttavuutta. Sisätilojen rouhea puuarkkitehtuuri on hieman ristiriitainen elegantin kattomuodon ja julkisivujen hienovaraisen tiiliornamentiikan kanssa. Massoittelemalla on sopusuhtainen voima-aseman

kanssa, vaikka vaikuttava rakennus toimisi hyvin myös itsenäisenä väljemässä ympäristössä.

Uudisrakennus sijoittuu toteavasti keskelle tonttia. Apilatypologian mahdollisuuksia voisi hyödyntää enemmän rakennuksen sovittamiseksi ympäristöön ja muodostaa massoja liikuttamalla viihtyisiä kaupunkitiloja esimerkiksi sisäänkäyntien edustoille sekä uuden ja vanhan rakennuksen välille. Massojen välistä selkeästi erottuva pääsisäänkäynti ja aulatilat linjaavat vahvan akselin Makasiininkadulta uuden rakennuksen halki voima-asemalle. Vesitornille on luotu hienosti näkymiä massojen välistä jo saavuttaessa sekä kattoikkunasta aulatiloissa. Kävely- ja pyöräilyliikenteen järjestelyt kaipaisivat kuitenkin selkeämpää erottamista autoliikenteestä. Rakennusten välisen yhdysosan läpikuljettavuus Nahkurinpolun mukaisesti on kiinnostava, mutta saapuminen taidemuseolta jää suljetuksi kujaksi ja sijainti on valvonnan kannalta haastava. Yhdysosa liittyy hieman hankalasti voima-aseman nurkkaan. Nahkurintori on säästetty ja sen puolelle avattu ravintola elävöittää aukiotilaa ja luo yhteyttä uuden ja vanhan rakennuksen välille, vaikka ilmansuunta onkin varjoisa.

Aulan ympärille ryhmittyvät tilakokonaisuudet ja yhteydet ovat toimivia. Pohjois-Pohjanmaan museon näyttelytilat toimivat uudessa osassa omalla portaallaan ja Tietomaan näyttelyt vanhassa osassa nykyisen porrasyhteyden varassa. Ulkonäyttelyalue katolla liittyy luontevasti Tietomaan näyttelyihin. Toiminnallisia kehityskohtia ovat palvelupisteen sujuvampi yhteys ravintolatiloihin, black boxin sujuvampi huoltoyhteys, oppimistilojen kokonaisuuden kehittäminen sekä toimivampi kulkuyhteys käsikirjastoon.

Kattomuotojen ja teknisten ratkaisujen yhteensovittaminen voi olla haastavaa ja yhdessä massoista on jo jouduttu tekemään myönnytys tasakattoon. Kompakti ja tilatehokas massa, puurakenne ja uusiutuvien energiamuotojen hyödyntäminen tukevat elinkaaren aikaisen kestävyys tavoitteita. Useaan palaan perustuva massoittelu kestää hyvin myöhemmät laajennukset osia monistamalla.

47 OMC

Tontille mielenkiintoisesti sijoittuva ehdotus. Epätavallinen ja rohkea ratkaisumalli, joka jättää tontin eteläosan vapaaksi. Erityisen onnistunut on taidemuseon puolelle muodostunut aukio, joka kiilamaisena ottaa hyvin huomioon Makasiinikujan ja taidemuseon suunnan. Kävely- ja pyöräilyliikenteen reitti on onnistuttu säilyttämään. Maantasokerroksen yhteyden menettäminen voima-aseman ja uudisosan välillä

on yleensä johtanut näyttelykierron ongelmiin, mutta ehdotuksessa tilojen sijoituksella on vältetty tämä. Uudisosan aula ja näyttelytilojen sijoittamien tiiviisti olemassa olevan voima-aseman kylkeen, saavutetaan tila, jossa voima-asema ei jää passiiviseksi vaan syntyy uusi kokonaisuus.

Massoittelu on omaperäistä, joka johtaa yksinkertaisiin eleettömiin julkisivuihin. Mittakaava on hallittu. Havainnekuvien esitystapa jättää tilallisuudesta ja pinta-arkkitehtuurista sekä ulkotilojen ilmeestä kysymyksiä.

51 Kude

Poikkeuksellinen rakennus erityisesti julkisivuilmeeltään. Asemapiirustustasolla rakennus sijoittuu tontin keskiosaan luoden erityisesti Nahkurintorin ja taidemuseon suuntaan onnistuneita kaupunkitiloja. Erityisen onnistunut on päälähestymissuunnista liikennettä vastaanottava uusi sisäänkäyntiaukio.

Rakennuksen sisäänkäynnit ovat sijoitettu voima-aseman rakennusosaan, joka on poikkeuksellinen ja rakennuksen arvoa korostava ele. Myös ravintolatilat on sijoitettu samaan rakennusosaa, jossa ne aukion reunalla avautuvat ja osin sijoittuvat aukiolle ilmansuunnallisesti onnistuneesti. Aukiot ja piha-alueet on suunniteltu hyvin. Laaja autopaikka-alue näyttää erityisesti ilmakuvasa rasittavan pihojen käsittelyä Makasiinikadun puolella. Toiminnallisesti näyttelykierto toimii pääosin hyvin. Voima-aseman yhteys vain maantasossa erottaa näyttelyitä hieman toisistaan. Huolto on sijoitettu luontevalle paikalle.

Rakennus on asemapiirustuksessa ja pohjien graafisessa esitystavassa jäsentynyt paremmin kuin ilmakuvassa. Niin ikään julkisivut antavat kuvan rikkaammin massoitellusta rakennuksesta kuin ilmakehän kuva. Julkisivujen dekoratiivinen käsittely on sekä kiinnostavalla tavalla tarinallinen, että raikas. Vakavuus ei ole arkkitehtonisen muodonannon ja sommittelun ainoa lähtökohta, josta tämä ehdotus ja sen pinta-arkkitehtuuri onnistuneesti muistuttaa. Pyrkimys ainutkertaisuuteen ja mieleenpainuvuuteen saavutetaan erityisesti ansiokkaissa näkymäkuvissa. Koristeellisen pinnan säätely erityisesti rakennuksen sisätiloissa olisi ehdotukselle eduksi.

Ehdotuksen nimimerkin mukainen johtoajatus muodostaa rakennukselle vahvan juonen, jota seurataan erittäin laadukkaasti kaikessa esitetyssä - suunnittelussa, arkkitehtuurissa ja ehdotuksen esitystekniikassa.

56 Aukio

Uusi rakennus muodostaa hienon korttelikonaisuuden Nahkurintorin ja Nahkurinpolun ympärille ja rajaa viihtyisää piazzaa. Rauhallinen arkkitehtuuri täydentää ympäristöä ja asettelu korostaa voima-asemaa ja vesitornia kaupunkikuvallisesti. Nahkurintori on onnistuttu nostamaan ehdotuksen keskiöön ja luomaan siitä

mielenkiintoinen ja viihtyisä kaupunkitila.

Porttiaiheet ohjaavat saapumista sekä taidemuseolta että Makasiininkadulta. Aula- ja ravintolatilojen sijoitus korostaa Nahkurinpolkua ja kokoaa museovieraiden ja ohikulkijoiden virroista elämää Nahkurintorille. Vaikka Makasiininkadun saapumissuunta on huomioitu näkyvässä pääsisäänkäynnissä, puoli jää silti ehdotuksen heikkoudeksi. Yhtenäinen pysäköintikenttä on tyly ja kaipaisi kävely- ja pyöräily-yhteyden jäsentämistä sisäänkäynnille ja viherympäristön täydentämistä. Uudisrakennuksen suljettu ulkopuoli korostaa kontrastin kautta Nahkurintorin elävyyttä ja vehreyttä, mutta lähestyminen Makasiininkadulta kaipaisi myös viihtyisyyttä ja vetovoimaisuutta. Julkisivun porrastus tekee hyvää suurelle yhtenäiselle massalle, vaikka poikittainen asettelu aiheuttaa silti hieman ahtautta suhteessa asuinrakennuksiin.

Aula- ja ravintolatilaan on luotu vaikuttava tunnelma yksinkertaisella mutta näyttävällä kattomuodolla, vaikka suuntaus on varjoisa. Katto tekee mittakaavalle suotuisan eleen Nahkurintorin suuntaan. Palvelupiste toimii kiitettävästi lipunmyynnin lisäksi myös ravintolaan ja museokauppaan. Pääporras kokoaa näyttelykierron yhteen ja kulku Tietomaan näyttelyihin liittyy portaaseen toisen ja kolmannen kerroksen yhdyskäytävällä sujuvasti. Maantasoyhteyden puuttuminen ja yleisötilojen painotus uudisrakennukseen johtavat voima-aseman jäämiseen toiminnallisesti sivurooliin. Kuitenkin tässä ratkaisussa hallinnollisten tilojen sijoittuminen maantasoon tuo myös henkilöstölle hyvän yhteyden piazzalla oleskeluun.

Toiminnalliset ratkaisut ovat kokonaisuudessaan sujuvia ja selkeitä ja tilat ovat ratkaistu tehokkaasti. Tilajärjestelyn epäkohdat ovat pieniä ja ratkottavissa. Esimerkiksi käsikirjasto hallinnollisten tilojen keskellä ei ole yleisölle avoimen luonteinen ja pieni erillinen massa pääsisäänkäynnin vieressä korostuu massoittelessa, vaikka sinne on yllättävästi sijoitettu vain taustatiloja. Laajennusvaraus täydentää asuinkortteleiden ja Nahkurinpolun kaupunkirakennetta.

68 Kuvastin

Alumiininen kappale muodostaa täysin erilaisen, mutta silti hillityn parin voima-asetalle. Matala aula- ja ravintolaosa on toimiva liittämistapa rakennuksille ja jättää hengittävyyttä uuden ja vanhan välille. Vaihteleva esitystapa jättää kysymyksiä julkisivujen alumiinikasettien luonteesta. Osa kuvista antaa viitteitä kauniisti ympäristöä heijastelevasta pinnasta ja elävöittävästä läpikuultavista osista ja suljettu

laatikko vaatiikin tinkimätöntä toteutusta päästäkseen korkeatasoiseen ja ympäristön laatua kohottavaan lopputulokseen. Maabetoni on kiinnostava ja ekologinen materiaali matalaan osaan ja pylväikkö luo yhteyttä taidemuseon sisäänkäyntiin. Pylväikön ilmeen sopivuus uudeksi kerrostumaksi kokonaisuuteen jäi kuitenkin arveluttamaan.

Uusi rakennus jättää tilaa ympärilleen ja voima-aseman näkyväksi eri suuntiin. Voima-aseman räystäskorkoon asettava rakennus istuu hyvin ympäristön mittakaavaan. Kulmittainen sijoittelu synnyttää luontevasti kaksi aukiotilaa, joista toinen yhdistää Makasiininkadun ja taidemuseon saapumissuuntia ja toinen säilyttää Nahkurintorin. Terrasi on sijoitettu hyvään ilmansuuntaan, mutta rakennuksen suljetumpi puoli voi olla haastava Nahkurintorin viihtyvyydelle. Ehdotettu sijainti laajennukselle täydentää asuinkortteleiden rakennetta ja Nahkurinpolun linjausta. Pysäköintialueen vehreyteen on kiinnitetty kiitettävästi huomiota, mutta ajojärjestelyjä voisi kehittää.

Tiloista on saatu kompakti ja toimiva paketti. Yleisötilojen sijoittaminen voima-aseman maantasokerrokseen korostaa vanhan rakennuksen merkitystä myös toiminnallisesti. Kulkutilojen akseli luo vahvan yhteyden rakennusten välille. Uuteen osaan sijoitetut näyttelytilat muodostavat erittäin selkeän ja muuntojoustavan kokonaisuuden ja näyttelyiden sisältöä on mahdollista levittää myös osaksi leveitä käytävätiloja. Matalan osan katto on sijaintinsa ansiosta hyödynnettävissä monipuolisesti ulkonäyttelytilana, oppimiskäytössä tai terassinä. Tehostusta tiloihin on tehty painamalla tekniset tilat ja varastot maan alle ja sulkemalla korkea keskitila voima-aseman kolmannesta kerroksesta. Lisäksi pajatiloja löytyi huomattavan vähän. Korkeilla aula- ja kulkutiloilla on kuitenkin saatu hengittävyyttä ja näyttävyyttä sisätiloihin.

Ehdotuksen pohjana on elinkaaren aikaista kestävyttä tukevia ratkaisuja, kuten kompakti massa, tilatehokkuus ja joustavuus sekä massiivipuurakenne ja uusiutuvien energiamuotojen hyödyntäminen. Systemaattinen ja selkeä rakennus luo hyvät lähtökohdat

toteutettavuudelle ja ratkaisut ovat käytännöllisiä, kuten suurten lasipintojen sijoittaminen arkadin varjoon.

82 Tiiliverho

Tiiliverho on tunnelmallinen ja tarkkaan laadittu ehdotus, jonka havainnekuvat antavat viitteitä arkkitehtuurin korkeatasoisuudesta. Pyrkimys näyttävään ja vahvaan konseptiin luo rakennukselle tunnistettavan luonteen, pysyen silti hillittynä ja arvokkaana. Julkisivuverhon raotukset ovat hieno tulkinta voima-aseman vertikaalisista ikkunalinjoista. Korkeaksi nouseva rakennusmassa jää kuitenkin kaipaamaan hienovaraisempaa sovittamista ympäröivän rakennuskannan ja voima-aseman mittakaavaan.

Uudisrakennuksen sijoittelu huomioi hyvin voima-aseman näkyvyyden kaupunkikuvassa ja luo silti toimivan yhteyden kevyellä välisosalla uuden ja vanhan rakennuksen välille. Sisääntuloaukio ja terassi ovat luontevassa paikassa ja kokoavat hyvin taidemuseon ja Makasiininkadun saapumissuunnat pääsisäänkäynnille. Rakennuksen koillispuoli antaa vaikutelman suljetusta huoltopuolesta, mutta lähempi tarkastelu osoittaa, että myös Nahkurinpolun päätteenä on yhteys aulatiloihin. Nahkurintori on säästetty, mutta sitä voisi kehittää viihtyisämpään suuntaan pysäköinnin sijoittamisen sijaan. Kävelyreitistö on kiitettävästi eriytetty pysäköinnistä, mutta ilmakuvassa korostuu, että alue kaipaaisi vielä viherympäristön täydentämistä asfaltin ja kiveyksen ohelle. Laajennusta on esitetty erillisenä rakennuksena kaupunkikuvallisesti haastavaan kohtaan Nahkurintorille, jolloin eteläpuolelle jää tilaa pysäköintilaitokselle.

Pohjaratkaisu ja kulkuyhteydet ovat toimivia ja mahdollistavat näyttelyiden toimimisen myös itsenäisinä. Aula- ja ravintolatilojen sijoittelu nivoo rakennuksia toiminnallisesti yhteen ja yhdyskäytävästä avautuu näkymiä ympäristöön rakennusten välillä liikuessa. Yhteiskäyttöisen näyttelytilan jakaminen eri rakennuksiin rajoittaa sen käyttömahdollisuuksia. Pohjois-Pohjanmaan näyttelyiden yhteen kerrokseen sijoitettu kokonaisuus on selkeä ja joustava. Kattoikkunat tuovat ylimmän kerroksen näyttelytilaan näyttävän elementin ja epäsuoraa valoa, mutta tilaan sijoitetut näyttelyt hyötyisivät umpinaisesta tilasta. Ulkonäyttelytila voima-aseman katolla luo hyvän päätteen näyttelykierrolle. Voima-aseman käyttöä on tehostettu rakentamalla umpeen korkea keskitila, mutta ravintolan kohdalle korkeamman tilan avaus on hyvä ele.

Rakennuksessa on neliöitä huomattavasti tilaohjelmaa enemmän, erityisesti aula- ja näyttelytiloissa sekä käytävissä. Tiivistäminen olisi kestävyden ja taloudellisuuden näkökulmasta järkevää ja voisi auttaa rakennusta sovittautumaan paremmin ympäristöön. Erityisen julkisivuratkaisun toteutettavuuteen tuo uskottavuutta kilpailuvaiheeseen yllättävällä tarkkuustasolla betoni-tiilielementtien valmistusvaiheet ja rakenneleikkaus.

94 Hehku (2)

Porrastettu tiilirakennus istuu hillitysti ja sopusuhtaisesti ympäristöön ja voima-aseman pariin. Ehdotuksen erityispiirteenä on arkadikatos, joka luo yhteyden taidemuseon sisäänkäyntiin ja suojaisan kävelyvyöhykkeen johdattamaan sisäänkäynneille. Arkadikatos on erittäin kiinnostava ja lupaava liittymistapa ympäristön reitistöön, ja sitä voisi kehittää edelleen sovittamalla pylväikön muotokieltä paremmin paikan lähtökohtiin sopivaksi. Pylväikkö kuljettaa hienosti visuaalista yhteyttä aulatilojen läpi Nahkurinpolun mukaisesti ja sitä voisi myös jatkaa kokonaisvaltaisemmin osaksi aulatilaa korostamaan julkisen tilan jatkumoa.

Uuden ja vanhan rakennuksen kulmittainen sijoittelu rajaa kaksi aukiotilaa, joista toinen yhdistää Makasiininkadun ja taidemuseon saapumissuuntia pääsisäänkäyntiin ja toinen säilyttää Nahkurintorin. Sijoittelu jättää tilaa rakennusten ympärille ja voima-aseman näkyväksi kaupunkikuvassa. Ulkotiloissa ja julkisivun signaali- ja ilmiöseinissä on konkreettisesti tuotu keskuksen toimintaa näkyväksi osaksi ympäristöä. Ehdotettu laajennus korkeimman osan katolle saattaisi rikkoa massoittelemisen sopusuhtaisuutta ympäristöön nähden.

Tilojen sijoittelu on pääpiirteissään toimivaa ja tehokasta ja yhteydet sujuvia. Aulatilat yhdistävät rakennuksia ja kaupunkitiloja ja maantason avaukset näyttävät myös pajatilojen toimintaa ulospäin. Ravintolasali ja käsikirjasto voimalaitoksen maantasokerroksessa korostavat vanhaa osaa toiminnallisesti. Pieni hienosäätö parantaisi tilojen toimivuutta, esimerkiksi nyt kulku aulasta vaatesäilytykseen ja wc-tiloihin tapahtuu ravintolasalin läpi.

Näyttelytilat muodostavat selkeän ja joustavan kokonaisuuden, joskin luontonäyttely jää hieman erilliseksi kulkuyhteydeltään. Lasten museo liittyy kulkutiloihin, mikä voi olla haastavaa tilan äänieristyksen kannalta. Toisaalta lasten museo, oppimistilat ja oppimisen kattopiha sijoittuvat sujuvaksi kokonaisuudeksi samassa kerroksessa. Voima-aseman korkeaa keskitilan avaaminen ylös asti korostaa vanhan rakennuksen tilallisuutta.

6.3 Ylempi keskiluokka

2 Agora

Toiminnallisen sisäpihan ympärille kiertynyt kylämäinen rakennusten sarja on kiinnostava ja muista ehdotuksista poikkeava lähestymistapa ja siinä on hienoja tilallisia piirteitä.

Ratkaisumalli on tässä ympäristössä hieman liian irrallinen ja sisäänpäin kääntynyt ja voisi toimia paremmin toisessa yhteydessä. Työssä on tehty rohkea valinta erottaa uusi osa kaupunkikuvallisesti ja massana täysin vanhasta, mikä samalla estää niitä muodostamasta vaivattomasti toimivaa kokonaisuutta.

Nahkurinpolku on säilytetty ja sen ympäristöä kehitetty mukavasti vehreän puustomaiseen suuntaan. Ulkotilojen ongelmana on jalankulkureittien sekoittuminen pysäköintikenttiin Nahkurintorilla ja Makasiininkadun suunnalla. Lasinen pääsisäänkäynti erottuu helposti ja aulatilojen akseli luo yhteyttä voima-asemaan. Sisäpiha toimii hienona kokoavana ja orientoivana elementtinä ja luo hyvät mahdollisuudet rakennukselle toimia kaupunkilaisten kohtaamispaikkana. Sisäänpäin kääntynyt rakennus ei kuitenkaan tällaisenaan edistä viihtyisän ja turvallisen ympäristön kehittymistä. Massoittelua olisi ollut mahdollista hyödyntää eri luonteisten kaupunkitilojen jäsentelyyn myös ympäristöön, ilman että sisäpiha menettä voimaansa.

Näyttelytilojen sarja tarjoaa yhtenäisen ja kiinnostavan näyttelykierron, jonka keskeltä avautuu hengähdystaukoja ja näkymiä ympäristöön. Näyttelytilojen jakaminen näin pieniin paloihin on ongelmallista näyttelytoiminnalle tässä yhteydessä. Useiden rakennusnoppien järjestelmä kestää laajennukset osia lisäämällä, ja konsepti tuskin kärsisi, jos rakennusmassojen kokoa ja sijaintia hieman muuttaisi. Järjestelmä ei silti sovellu tilaohjelman vaatimille suurille tiloille, minkä paljastaa raskaana kokonaisuudesta erottuva black box. Yhteys nykyiseen rakennukseen tapahtuu vain maanalaisella käytävällä, mikä on toiminnallisesti haastava lähtökohta. Esimerkiksi kulku eri rakennuksiin sijoitettujen Pohjois-Pohjanmaan museon näyttelytilojen välillä on vaikea. Opetustilat tulisi sijoittaa muualle kuin kellarikerrokseen. Voima-aseman arvokasta korkeaa tilaa on jouduttu sulkemaan.

7 Harkot

Tonttia säästävä, ilmava ehdotus. Pienen maapinta-alan käytöstä johtuen suhteet viereisiin asuinkeuhkaloihin säilyvät riittävän etäänä ja haitallisia jännitteitä ei synny. Taidemuseon saapumissuunta on hyvin huomioitu. Sisäänkäynnit saadaan eri suunnilta hallitusti. Taidemuseon puolelle muodostuva aukio on viihtyisän kokoinen ja sille puolelle sijoitettu ravintola terasseineen on ilmansuunnallisesti onnistunut. Laajennus on looginen, vaikka toteutuessaan poistaisi ehdotuksesta kompaktin luonteen etuja. Keskustan suunnasta saapuminen on oikeassa paikassa, mutta luonteeltaan hieman vaatimaton. Nahkurintorin elävöittämisestä on ideoitu leikkipuisto, joka on hyvä ajatus.

Rakennuksen huolto on sijoitettu toimivaan paikkaan, mutta toimintojen jakaminen maantasoon ja kellariin ei ole onnistunut ratkaisu. Palvelupiste ja aulatilat ovat toimiva ja tehokas paketti. Näyttelytilat ovat selkeät. Voima-aseman ja uusisosan yhteys on maantasoon varassa ja näin voima-asema jää hieman passiivisempaan rooliin, joka vaikuttaa myös näyttelykiertoon.

Massoittelu on hallittua ja julkisivusommittelu. Suhde voima-asemaan on selkeästi kontrastinen, joka on perusteltu lähtökohta. Ehdotuksen rasiitteeksi muodostuu havainnekuvien ja ilmakuvan antama kuva julkisivun materiaaliratkaisusta. Fasadien esitystapa on graafinen, mutta syntyvä kokonaisilme jää hieman viitteelliseksi.

8 LOOTUS

Apilamaisen uudisrakennuksen massoittelu on kaunis ja polveilua on hyödynnetty eri suuntien huomioimiseen kaupunkitiloissa. Kulaiset julkisivut ja koristeelliset yksityiskohdat ovat kuitenkin väärässä ympäristössä ja tuntuvat käyttötarkoitukseen sekä voima-aseman arkkitehtuuriin nähden vierailta. Erilaisuudesta huolimatta rakennukset liittyvät nurkista yhteen, mikä helpottaa kulkuyhteyksiä rakennusten välillä.

Ympäristön jäsentely on toimivaa ja luo elävyyttä eri puolille rakennusta. Aukiot korostavat saapumissuuntia taidemuseolta ja Makasiininkadulta ja ravintola avautuu pohjoiseen Nahkurintorille, mikä toisaalta on ilmansuuntana varjoisa terassille. Kävely- ja pyöräilyliikenteen yhteys Makasiininkadulta pääsisäänkäynnille on selkeä ja vehreä. Rakennuksen nurkat muodostavat hieman ahtautta suhteessa asuinrakennuksiin.

Pohjaratkaisu on työssä selkeä ja toimiva. Uudisrakennuksen keskiöön sijoitettu porrastila kokoaa selkeällä tavalla toiminnot ja saapumissuunnat yhteen. Korkea porrastila näyttää leikkauksessa veistokselliselta ja vaikuttavalta, mutta näkymäkuvassa jää viitteelliseksi. Pääosa näyttelytiloista sijoittuu samaan kerrokseen, mikä on hyvä lähtökohta kierron sujuvuudelle. Osa tiloista hyötyisi paikkojen vaihtamisesta. Voima-aseman oppimistilojen sijoittaminen maantasoon toisen kerroksen sijaan parantaisi niiden yhteyttä aulaan ja luontonäyttelyn sijoittaminen tilaohjelman mukaisesti toiseen kerrokseen yhdistäisi sen paremmin muihin näyttelytiloihin. Yhteiskäyttöinen näyttelytila ja katolle sijoitetut ulkonäyttelytilat ovat nyt yhdistettävissä lähinnä Pohjois-Pohjanmaan näyttelytiloihin.

9 Sedimentti

Olemassa olevaa kävely- ja pyöräilyreittiä säästään ja muotoillen ratkaistu ehdotus. Yhteyden säilyttämien on hyvä pyrkimys, mutta samalla menetetään maantasoyhteys voima-aseman ja uudisosan välillä. Tästä seuraa voima-aseman passiivisempi rooli ja näyttelykiertoon etäisyyksiä.

Kaupunkikuvallisesti ratkaisu etsii yhteyttä voima-aseman materiaaliin ja muotokieleen tuoden uudisosaan kiinnostavia nimimerkin mukaisia muotoja ja pintojen struktuureja. Analyysi on monin osin onnistunut ja erityisesti massoittelun keventäminen kohti Taidemuseon suuntaa on hyvin onnistunut, vaikka rakennuksen kulma lähenee tontin rajaa ja viereistä asuinkerrostaloa. Matalimman rakennusosan kattopinnalle sijoitettu ulkonäyttely on toimiva. Suhde tontin itäpuoleisiin asuinkerrostaloihin on hieman jännitteinen korkean rakennusosan johdosta. Rakennusmassojen sijoittaminen itä-länsi-suuntaan jakaa tontin voimakkaasti, osin tukkii. Kiilamainen saapumisaukio on onnistunut ja ottaa tulijat hyvin vastaan yhdestä pääsaapumissuunnasta. Sen sijaan taidemuseon puoleinen aukio on hieman vaatimaton.

Rakennuksia yhdistävä tiili-lasi-rakenteinen putki kiinnostava ratkaisu ja erityisesti näkymä taidemuseolta sisäänkäynnille on onnistunut. Aulan toiminta on onnistunut ja ravintolan sijoitus hyvä. Yhteys lämpimän ilmansuunnan puolelle, uuden aukion laidalle on luonnollinen ratkaisu.

Julkisivun idea on hyvin johdonmukaisesti viety massoitteluun, sommitteluun ja yksityiskohtiin. Julkisivuote on erittäin taidokkaasti laadittu ja vakuuttava.

10 Liitin

Ehdotuksen keskiössä on koko alueen halki kulkeva käytävä, joka kokoaa rakennuspaloihin jäsenneilyt tilaryhmät ympärilleen. Kohoava käytävä tuo näyteikkunan Makasiininkadulle ja luo siitä vahvan suunnan kohti voima-aseman ylintä kerrosta ja tornia. Ehdotus on vahva ja virkistävä, mutta kariutuu käytännön ongelmiin. Konseptin kirkkaus on saavutettu täyttämällä koko alueen eteläpuoli rakentamisella ja sijoittamalla pysäköinti tavoitteiden vastaisesti pysäköintilaitokseen, jonka mitoitus ei ole realistista.

Jokaisella rakennuksen osalla on oman käyttötarkoituksensa lisäksi oma tunnistettava materiaaalimaailmansa julkisivussa ja sisätiloissa. Monipuolinen materiaalisuus ja massoittelu toimivat kokonaisuudessa yllättävän hyvin ja julkisivua on avattu tarvittavissa kohdissa ympäristöön. Mittakaava on miellyttävä asuinkortteleiden keskellä ja ehdotus täydentää kokonaisvaltaisesti alueen kaupunkirakennetta. Kävelyreitistö on sujuvaa ja eri puolille rakennuksia on jäsenneilyt kaupunkitiloja omilla toiminnollaan. Palasten väleihin on sijoitettu sisäänkäyntejä, mutta useissa kohdissa väleihin muodostuu tarpeetonta julkisivupintaa ja kujaa. Saattoliikenteen järjestelyjä ei ole osoitettu alueelle.

Konseptin johdattamassa ehdotuksessa on tuhlailevuutta. Neliöitä on huomattavasti tilaohjelmaa enemmän, vaikka eri kokoisten massojen sarja mahdollistaa koon sovittamisen tilaryhmien tarpeiden mukaan. Lisäksi kellarikerrokseen on sijoitettu kaikki lastaus- ja pajatilat sekä sosiaalitilat. Myös kaikki tekniset tilat sijoittuvat uudisosan kellariin, mikä ei ole voima-aseman osalta käytännöllinen ratkaisu. Makasiininkadun päätyyn sijoitetut aulatilat ovat kaukana voima-aseman tiloista ja ravintolasta, joihin ei ole maantason sisäyhteyttä. Silti näyttelytilat yhdistyvät sujuvasti ja joustavasti keskikäytävän varrelle. Voima-aseman arvokasta korkeaa konehallitilaa ei harmillisesti ole säilytetty, mutta ylin välipohja on poistettu ja korkea keskitila täydennetty kattoikkunalla voima-aseman tilallisuutta korostaen. Esitystapa on hieno ja eläytyvä.

12 ZIGGY

Ziggy koostuu pyramidimaisesta näyttelytornista ja matalammasta yleisötilojen kokonaisuudesta, joka yhdistää uutta ja vanhaa osaa. Pyramidilla on tavoiteltu omaleimaista ja mysteeristä ulkomuotoa ja lisäpiirteinä näyttelytilojen portaat tuotu osaksi massoittelua. Pyramidiaihe on tässä kontekstissa yllättävä ratkaisu. Uusi osa nousee voima-asemaa korkeammaksi ja näyttää suurelta suhteessa ympäröivään rakennuskantaan. Arkkitehtuurissa on pyritty taloudellisuuteen ja keveyteen käyttämällä teräsrakenteita ja alumiinipöimulevyä teollisuushallien tapaan.

Jäsentymätön pysäköintikenttä valtaa aluetta joka suunnasta Nahkurintoria lukuun ottamatta. Makasiininkadulta saapuva kävely- ja pyöräilyliikenne sekoittuu pysäköintialueen kanssa. Ulkotilat kaipaisivatkin kehittämistä viihtyisän ja turvallisen ympäristön saavuttamiseksi. Nahkurintoria sen sijaan on onnistuneesti korostettu ja elävöitetty avoimella aulaosalla, esiin työntyvällä erottautuvalla ravintolatilalla ja oppimistilojen

sijoittamisella aulan jatkeeksi. Pääsisäänkäynti on sijoitettu sujuvasti Makasiininkadun ja taidemuseon pääsaapumissuuntiin nähden ja aulatilat ovat hyvin näkyvissä.

Matala yhdysaula muodostaa helposti lähestyttävän ja ympäristöön avautuvan sisäkadun, jonka ympärille on kerätty vetovoimaisia ajanviettopaikkoja. Hallinnolliset tilat sijoittuvat poikkeuksellisesti voima-aseman maantasokerrokseen, jota olisi tässä luonnollisempi hyödyntää yleisölle avoimina tiloina aulakadun varrella. Uuteen ja vanhaan rakennukseen on jaettu Pohjois-Pohjanmaan museon ja Tietomaan näyttelytilat toimivasti omiksi kokonaisuuksikseen. Tilojen järjestely on toimivaa ja suuret selkeät näyttelytilakokonaisuudet mahdollistavat joustavuuden. Voima-aseman tilallisuutta on korostettu avaamalla kolmas kerros ja keskitila ylös asti.

17 AJATON TIEDE JATKUVA OPPIMINEN

Rohkea vapaamuotoinen ja kunnianhimoinen ehdotus. Rakennuksen valittu muotokieli ja olemus olisivat enemmän edukseen vapaammalla tontilla. Suhde ympäristöön on ehdotuksen heikko kohta. Itsessään ehdotus pyrkii jo esimerkiksi pysäköintiratkaisullaan ratkaisemaan juuri ohjelman tontin ongelma. Pysäköinnin sijoitus rakennukseen kasvattaa rakennuksen hahmoa ja täyttää tonttia. Poimuileva muoto toimii kuitenkin moniin suuntiin, mutta ei etsi yhteyttä voima-asemaan, vaan korostaa itseään. Myös tilojen sijoituksen osalta arvokasta on uusi ja passiivisempi on olemassa oleva. Säteittäinen, apilamainen muoto keskiosallaan kokoaa hyvin liikenteen ja on logistisesti onnistunut. Ravintolan sijoittaminen ylös on poikkeuksellinen ratkaisu hyvässä mielessä. Positiivista on myös sisätilojen ja ulkotilojen luonteen yhteneväisyys.

Julkisivut ovat kaaviomaiset, mutta havainnekuvat antavat ilmeestä hyvän ja riittävän kuvan. Ehdotus on näyttävästi laadittu ja hyvin tutkittu.

20 OULUN TIETOTEHDAS

Uudisrakennus liittyy ympäristöönsä ja voima-asemaan avoimen luonteisella jalustaosalla, jonka keskeltä nousee umpinainen näyttelyosa. Massojen ja materiaalien pari on tyylikkään yksinkertainen.

Matalampi paviljonkiosa onnistuu elävöittämään ympäristöä useaan suuntaan ja muodostaa sisätiloissa kiinnostavaa tilaa uuden ja vanhan rakennuksen välille. Kääntöpuolena jalustan laaja massa aiheuttaa ahtautta ympäristössä sekä kulkureiteissä ja ilmakuvassa korkea osa on hallitseva ympäröiviin rakennuksiin nähden. Sisäänkäynti jää piiloon Makasiininkadun lähestymissuunnasta katsottuna. Pohjaratkaisu mahdollistaa jouston jatkokehityksessä tilojen suuntaamiseksi toisin.

Massoittelem selkeä ratkaisu tarjoaa puitteet tehokkaalle ja joustavalle näyttelytilojen järjestelylle ja toimiville yhteyksille, myös voima-aseman tiloihin. Kahden koordinaatiston yhdistelmä on kuitenkin johtanut maantason tiloissa hankaliin muotoihin. Tilaryhmien sisäisessä järjestelyssä pienillä muutoksilla olisi mahdollista parantaa toimivuutta, esimerkiksi käsikirjasto rauhoittuisi ilman läpikulkua oppimistiloihin ja black box hyötyisi selkeämmästä huoltoyhteydestä.

22 Hehku

Rauhallinen kolmen laatikon sarja muodostaa tasapainoisen kokonaisuuden ja yläosan muurauksella erityisen hienon tulkinnan muissakin ehdotuksissa tutkituista lyhtyaiheista. Vaikka uusi rakennus asettautuu hieman ahtaasti voima-aseman kylkeen, korkea lasinen osa rakennusten välissä muodostaa toimivan yhteyden ja nostaa vanhan julkisivun hienosti osaksi ravintolatilaa.

Aukio voima-aseman eteläpuolella on hyvällä paikalla ja Nahkurintorin puuston säilyttäminen tekee toimivan sisäänvedon massalle Nahkurinkadun puolella. Laajennukselle luontevampi paikka olisi muun rakennuksen jatkeena kuin tapahtuma-aukiolla. Makasiinikadun puoli on jätetty jäsentymättömäksi pysäköintikentäksi ja kaipaisi reitin korostamista sisäänkäynnille. Terassin sijainti Nahkurintorin puolella on hieman ahdas ja varjoisa. Näkymäkuva pääsisäänkäynnille on lupaava ja kohtaan sopisi hienosti voima-aseman maantason tai edustan liittäminen osaksi julkista kokonaisuutta.

Nahkurinpolkua on korostettu kiinnostavasti halkaisemalla massa maantasossa ja sijoittamalla toimintoja ja sisäänkäynnit avautumaan alikulkuun. Ratkaisu on muodostanut toiminnallisia haasteita, esimerkiksi black boxin yhteyteen aulatiloihin. Ehdotettu käsikirjasto black boxin aulatiloiksi on pieni tapahtumia ajatellen. Muuten näyttelytilat muodostavat selkeän ja joustavan kokonaisuuden. Kolmas kerros ei ole ihanteellinen sijainti black boxin toiminnallisuuden kannalta, mutta järjestelyllä on saatu yhdistettyä yhteiskäyttöinen näyttelytila myös Tietomaan näyttelyihin. Voima-aseman sisäänkäyntiosa on säästetty uudempien lisäysten kerrostumana ja kulkuyhteytenä molempien rakennusten näyttelykerrokseen, mutta aulan kautta kulkeva esteetön yhteys rakennusten välillä voisi olla sujuvampi.

27 Luuppi-kaupunki

Ansiokas ehdotus, jonka periaate on jakaa suuri tilamassa pienempiin osiin ja luoda kaupunkirakennemainen kokonaisuus. Periaate on kiinnostava ja luonteva ratkaisumalli. Rakennusosilla on yhteinen varioitu teema, joka tekee ehdotuksesta juonellisen ja taiteellisen. Tärkeä sisääntulosuunta taidemuseolta on hyvin huomioitu. Muut lähestymissuunnat ovat vähemmän huomioituja, kuten saapuminen Makasiinikadulta. Reitti on hieman vaatimaton. Taidemuseon puolelle muodostuva pieni aukion on onnistunut ja sille puolelle sijoittuva ravintola terasseineen on suotuisassa ilmansuunnassa. Liikenne on pääosin hyvin ratkaistu. Aulan toiminnat on ratkaistu tehokkaasti – yksi piste palvelee montaa suuntaa.

Suhde voima-asemaan on hallittu – rakennusten korkeudet ovat hallinnassa. Kontrastinen suhde olemassa olevaan on mahdollinen ja perusteltu ratkaisu. Rakennuksen julkisivuratkaisut ovat kunnianhimoiset, mutta vaikean oloisia. Arkkitehtuurille olisi eduksi, jos tontti olisi vapaampi. Suhde viereisiin rakennuksiin jää ratkaisematta.

35 KIDE

Uudisrakennusosat jakavat tontin voimakkaasti sijoittumalla tontin itä-länsisuuntaisesti. Kävelyn ja pyöräilyreitit säilyttämien on hyvä piirre, mutta ohjaa rakennusosien sijoitusta liikaa eikä mahdollista maantasoyhteyttä. Tämän puutteen johdosta vanhan ja uuden osan toiminnallinen yhteys jää vajaaksi. Uudisrakennusosan maantasokerroksen aula ottaa hyvin liikennettä useammasta suunnasta ja luo kiinnostavan aulamiljöön. Ravintolan sijoitus on ilmansuunnallisesti onnistunut, mutta näkymät avautuvat lähinnä autopaikoitukseen huollon tuntumaan. Aula on raikas ja julkisen rakennuksen tilallisuutta omaava. Vaalean sisätilan suhde julkisivujen materiaalimaailmaan on hallittu. Massoittelun vapautuneisuudesta huolimatta suhde vanhaan rakennusosaan on hallittu, joka perustuu lähinnä ulkopintojen materiaalien hallintaan. Korkeusasemiltaan hyvin ympäristöön sovitettu ehdotus.

45 PUISTO

Pysäköintiratkaisultaan poikkeuksellinen ja rohkea ehdotus. Rakennuksen päälähestymissuunnat on hyvin huomioitu aularatkaisulla, joka ottaa liikennettä vastaan useammasta suunnasta. Ravintola sijoittuu ilmasuuntiin nähden oikein. Pihat ovat nimimerkin mukaisesti puistomaiset. Kävely- ja pyöräilyreittiä on varjeltu, jonka seurauksena maantasokerroksen yhteyttä vanhaan rakennusosaan ei ole. Tämä ja rakennuksen sijoitus jättävät vanhan osan hieman uudisrakentamisen taustalle. Säilyvällä Nahkurintorilla vanhan rakennusosan asema on arvokas. Materiaalien käyttö luo ehdotukselle eheyttä ja osin luonnettakin. Identiteetin voimakkuus jää puutteelliseksi. Korkeusasemiltaan hyvin sovitettu, mutta tontin käytön osalta jää kaipaamaan ilmavuutta.

49 LASKOS

Koordinaatistoihin tukeutuva selkeälinjainen työ. Poikkeuksellisen näyttävä ja vahva julkisivuidea. Yksinkertainen ja kaunis fasadi – erityisesti matalammassa osassa. Kaupunkikuvallisesti ehdotus luo voimakkaan linjan Makasiinikadun ja Nahkurintorin välille. Yhteys tätä pitkin tontin läpi saa aikaan ilmavan tunnelman vaikealle paikalle. Suhde viereisiin asuintaloihin on riittävän väljä. Taidemuseon suunnan päätteenä on hieman kuilumainen tila, mutta sisäänkäynti nivelosaan, joka ottaa hyvin liikennettä eri suunnilta. Nivelosassa on toiminnallisesti kompaktisti palvelut. Ravintola ei aukea ilmansuunnallisesti kaikkein suotuisimpaan suuntaan, mutta kuitenkin torilla aktivoiden sitä ja korostaen voima-aseman kaupunkikuvallista asemaa. Huolto on sijoitettu hyvin ja näyttelytilat ovat selkeämuotoiset ja toimivat.

Mittakaava suhteessa olemassa oleviin rakennuksiin on hallittu. Voima-asemasta poikkeavat materiaalit antavat rakennukselle omaa identiteettiä. Julkisivuotteessa kahden esitetyn materiaalin suhde toisiinsa on kiinnostava. Tontille sijoitettuna materiaalien ja pintojen suhdetta ympäristöön on vaikeampi tulkita.

65 TIETEEN PUUTARHA

Kauniita tavoitteita omaava ehdotus, joka olisi edukseen vapaammassa ympäristössä. Suhde sekä voima-asemaan, että viereisiin asuinrakennuksiin on hieman ahdas. Erityisesti havainnekuviissa syntyy tunnelma vapaammasta tilasta. Havainnekuvat itsessään ovat erittäin

taidokkaasti laadittu ja ansiokkaat. Sekä ulko-, että sisätiloista välittyvä levollinen, rauhallinen tunnelma. Ilmakuvan sovituksessa paljastuu ehdotuksen suhde ympäröiviin rakennuksiin sekä omaan pysäköintialueeseensa. Korkeusasemiltaan rakennus on maltillinen ja luonteva suhteessa voima-asemaan – osin kellariosansa ansiosta.

Rakennuksen nivelosa ottaa liikennettä vastaan kaikilta kolmelta suunnalta hyvin. Ravintola ulkoterasseineen sijoittuu hyvin ilmansuunnallisesti. Näyttelytilat ovat selkeitä ja näyttelykierto toimiva. Ulkonäyttelytila oleskelutiloineen on erittäin kiinnostava ja hyvällä ilmansuunnalla.

74 Skooppi!

Skooppi on vaalea vähäeleinen tiilirakennus, joka asettuu asuinkorttelin suuntaisesti itäpuolelle. Sisäänkäyntiaukion näkymäkuvassa arkkitehtuurin tyylikkyys ja tunnelma tekevät vaikutuksen. Vaakasuuntaiset koko seinän levyiset avaukset eri puolilla näyttävät rakennuksen toimintaa ulospäin ja lisäävät ympäristön viihtyisyyttä ja turvallisuutta. Samalla rakennus on kompakti ja käytännönläheinen.

Siinä missä voima-aseman ympäristöön jää tilaa, on uudisrakennuksen sijoittuminen asumiseen nähden tiivis, eikä vapaaksi jäävää ulkotilaa ole vastaavasti hyödynnetty. Sisäänkäyntiaukiolle ja terassille on varattu tilaa sopivassa paikassa voima-aseman eteläpuolella ja Nahkurintori on säästetty. Ulkotilat ovat kuitenkin jääneet käsittelemättömiksi ja alue on pääosin pysäköintikenttää ilman reitistön jäsentämistä. Makasiinikadun suuntaan julkisivumuuraukseen integroiduilla led-valoilla on mahdollista viestiä sisällöstä saapujille.

Matala aulaosa ja sisäänkäynnit ovat toimivasti uuden ja vanhan rakennuksen välissä. Matalan osaan sijoittuu myös suljettuja takatiloja, vaikka julkisivun avaamisesta olisi ollut hyötyä Nahkurintorin viihtyisyydelle. Voima-asemassa ei poikkeuksellisesti ole ollenkaan näyttelytiloja. Alempiin kerroksiin on sijoitettu toimivasti vanhaa rakennusta korostaen yleisölle avoimia tiloja ja ravintola korkeaksi avattuun päätyyn. Uuden osan pohjaratkaisu on toimiva ja näyttelytiloista muodostuu erittäin selkeä ja joustava kokonaisuus. Ulkonäyttelytila katolla päättää sujuvasti kierroksen Tietomaan näyttelyiden yhteydessä.

75 stack

Massiivinen kuutio, jota jäsenetään taidokkaasti. On kuitenkin hieman uhkaava vanhan rakennuksen vierellä. Maantasoyhteyden puuttuminen rajoittaa toiminnallista yhteyttä, vaikka sillä on saavutettu kävely- ja pyöräily- yhteys taidemuseon suuntaan. Lähestymien Makasiinikadulta on lähinnä autoliikenteelle. Vaatimaton yhteys voima-asemaan vaikeuttaa näyttelykiertoa ja jättää olemassa olevan passiiviseen rooliin. Rakennus esittäytyy kontrastisena ja puhuttelevan kokoisena – vaikuttavana. Molemmat perusteltuja arkkitehtonisia lähtökohtia. Materiaalit sopivat teolliseen taustaan tontilla sekä ympäröivien rakennusten yhteyteen – erityisesti punatiilen. Alimman kerroksen lasisuus keventää ilmettä ja esittelee rakennusta monille suunnille – kutsuen sisään.

76 Kiisa

Kiisan pitkä massa sijoittuu omaperäisesti aivan alueen itälaitaan, selkeästi erilliseksi ja jättäen voima-aseman kaupunkikuvassa esille. Massoittelu on mittasuhteiltaan hieman raskasta ja arkkitehtuurin selkeyttäminen voisi tehdä siitä enemmän käyttötarkoituksestaan viestivän.

Makasiinikadulta saapuessa pysäköintialue hallitsee näkymää. Aukioiden ja kapeiden kulkureittien rajaaminen betoniseinillä on hämmentävä ratkaisu, mutta piilottaa pysäköintiä. Kulku- ja aulatilat on sijoitettu niin, että lasijulkisivupintaa on saatu avattua rakennuksen pääsuuntiin ympäristöä elävöittämään ja valaisemaan. Pääsisäänkäynti Nahkurintorilla jää piiloon tärkeimmistä saapumissuunnista Makasiinikadulta ja taidemuseolta, mutta luo yhteyttä rakennusten välille. Viherrakentaminen rajautuu viherkattoihin ja pysäköintialueen puihin ja muuten alue on pääosin kivettyä pintaa. Viherympäristön kehittäminen ja vähintään Nahkurintorin puuston säästäminen olisi suositeltavaa.

Uudisrakennuksen pohjaratkaisu on toimiva ja selkeä. Vierekkäiset näyttelytilat sivukäytävän varrella mahdollistavat joustavuuden ja niitä laajennusosa voidaan tarpeen mukaan rakentaa viereen aputilojen katolle. Voima-aseman maantasokerroksen oppimistiloista ei ole sujuvaa sisäyhteyttä aulaan, mutta ne toimivat hyvin erillisinä iltakäytössä. Vanhan voima-aseman korkea keskitila on avattu ylös asti, mikä korostaa rakennuksen tilallista luonnetta.

81 Nietoksella

Suurmuoto, joka sijoittuu kulmittain olemassa olevan voima-aseman kanssa. Rakennuksen sisäänkäynti on selkeästi Makasiinikadun ja pysäköintialueen suunnalta. Taidemuseon suuntaa ei erityisesti huomioida ja liikenne Nahkurintorin suunnasta joutuu kiertämään uudisosaa pääsisäänkäynnille. Massan taitteinen muoto on viehättävä ulkoperspektiivikuvassa, mutta ilmakuvasuunnassa uudisosan koko kuitenkin vaikuttaa suurelta rakennusmassa – ei niinkään kaltevana kantena. Samoin julkisivuissa on paikoitellen kiinnostavuutta juuri vinojen pintojen osalta. Mittakaava projektioissa on hyvin voima-asemaan sovitettu. Materiaalien kanssa luo hallitun kokonaisuuden.

Sisäänkäynti on etäällä vanhasta osasta. Julkisivuratkaisu on hieman tarpeettoman monimutkainen - erilaisuutta tavoitteleva. Aula päätoimintoinen on kompaktisti yhdellä alueella ja ravintola terasseineen hyvässä ilmansuunnassa aueten kuitenkin lähinnä pysäköintialueelle.

83 WHITE BOX

Omaperäinen veistoksellinen ehdotus, jonka viehättävyys tulee esille erityisesti pienoismallikuvista. Massallinen sommittelu on kiinnostavaa ja nostaa kontrastisen kappaleen kaupunkitilassa näyttävästi esiin. Korkeutta hyväksikäyttäen maanpintaa vapautuu aukio- ja puistoaiheille. Kiilamainen saapumisaukio on erittäin hyvä sijainniltaan ja kooltaan huomioiden erityisen hyvin Makasiinikadun saapumissuunnan. Myös Nahkatehtaankadun

suunta huomioidaan ja Nahkurintoria aktivoidaan mm ravintolan ja sen terassin sijoittamisella torin puolelle. Sijainti on kaupunkikuvallisesti perusteltu, mutta ilmansuunnallisesti vaikea. Taidemuseon akselin ja saapumissuunnan huomioiminen on ehdotuksessa vaatimattomampaa. Aulan toiminnot on hyvin ratkaistu- museokauppa jää hieman etäälle ja vaikeuttaa palvelutoimintaa. Siltamaiset yhteydet voima-asemaan aiheuttavat hieman vaikeuksia näyttelykiertoon ja jättävät voima-aseman pienempään rooliin.

Veistoksellinen arkkitehtuuri viimeistellään kuorruttavalla ilmeellä. Valkoinen ilme on raikas ja yllättäen myös kevyt. Korkeudesta huolimatta mittakaava on hallittu.

85 KAANON

Voima-aseman massoittelua ja mittakaavaa noudattava ehdotus, joka porrastuu kaupunkikuvallisesti hallitusti etelää kohti. Kaupunkikuvallisesti ansiokas paikka muodostuu uuden kokonaisuuden lännen puolelle. Taidemuseon akselin ja Makasiinikadun suunnan liikenteet kootaan uudelle sisäänkäyntiaukiolle, joka on kaupunkikuvallisesti ja ilmansuunnallisesti hyvällä paikalla. Ravintola terasseineen avautuu tälle viihtyisälle puolelle. Myös Nahkurintorin puolelta on sisäänkäynti. Keskimmäisen massan alin kerros muodostaa hyvän nivelen olemassa olevalle ja uudisosalle. Aulan toiminnot on sijoitettu hyvin keskelle rakennusta antaen arvoa myös voima-asemalle. Näyttelyporras vähän ahtaan oloinen ja konstikas. Kierto hieman vaikea hahmottaa.

Arkkitehtonisesti rakennus löytää sekä yhteyttä olemassa olevaan, että luo erityisesti julkisivujen struktuurillaan omaa luonnetta ja vie arkkitehtonista tarinaa eteenpäin – tähän hetkeen ja tulevaisuuteen. Mittakaava on hallittu. Ilmakuvan ilme kappaleissa on hieman umpinainen.

89 Loop

Ehdotus kokoaa uudisrakennusosalla kokonaisuuden ja muodostaa siitä Nahkurintorin ympärille kiertyvän hahmon. Ratkaisu jättää tontin eteläosaan tilaa, joka käytetään pääosin pysäköintiin. Lounaiselle pihalle muodostuu onnistunut kiilamainen aukiopuisto, joka huomioi hyvin Makasiinikadun sisääntulosuunnan ja myös asuinkerrostalon tällä puolella. Toisella reunalla asuinkerrostalon kohdalla on tiiviimpi tilanne. Taidemuseon akselin suuntaa huomioidaan toiminnallisesti sisäänkäynnillä, mutta ei erityisesti kaupunkikuvallisesti. Sisäpihaa aktivoidaan sijoittamalla ravintola terasseineen sen laidalle. Ravintolan sijoitus ilmansuunnallisesti ei ole paras mahdollinen. Sen sijaan aulatoimintojen sijoittaminen voima-asemaan on olemassa olevaa arvostava ele ja siten kannatettava. Tiivis liittyminen voima-asemaan mahdollistaa hyvän näyttelykierron. Uudisrakennusosassa tilat ovat selkeät ja näyttelytoimintaan laadukkaat.

Arkkitehtuuri on sovitettu mittakaavaltaan voima-aseman korkeuksiin ja myös pääosin materiaaleiltaan. Arkkitehtuuri on paikkaan sopivaa, eleeöntä ja varmaotteista.

90 Pino

Pino sijoittuu voima-aseman viereen ja Nahkurintorin päälle. Maamerkinä toimiva porrastettu massa nousee hallitsevaksi ympäröivään rakennuskantaan nähden ja ahtaassa kohdassa muodostaa korkeaa umpiseinää asuinrakennusten eteen. Ilmavasta aulatilasta rakennusten välissä syntyy ehdotuksen kiinnostavin kohta ja elämyksellinen tila vaijeripyöräilylle.

Ulkotiloja on käsitelty kiitettävästi pysäköintialuetta vihertämällä ja erottamalla kiilamaista aukiotilaa Makasiininkadulta voima-asemalle. Näyttävä aulatila löytyy hyvin pääsaapumissuunnista. Muiden tilojen tarvitsemaa aukotusta ratkaistu pitsimuurauksella pyrkien säilyttämään massan ehyt hahmo.

Tilojen sijoittelu on toimivaa ja selkeää. Näyttelytiloista poikkeuksellisesti Pohjois-Pohjanmaan museon näyttelyt sijoittuvat voima-asemaan ja Tietomaan tilat uudisrakennukseen. Näin Tietomaan näyttelytiloista on saatu suora yhteys kattopinnoille sijoitettuihin ulkonäyttelytiloihin. Kattoja on lisäksi ilahduttavasti hyödynnetty oppimisen ja hallinnollisten tilojen ulkotiloina. Sama porras- ja hissiyhteys aulasta palvelee molempien rakennusten näyttelytiloja. Voima-aseman välipohjia on purettu ja kahteen kerrokseen sijoittuvat näyttelytilat saavat hyvin korkeutta voima-aseman tilallisuutta korostaen.

6.4 Keskiluokka

1 KULMA

Kaaviomainen ehdotus sijoittuu tontille koordinaatistot huomioiden. Mittakaavallisesti hyvin hallittu ehdotus, jonka luonnosmainen esitystapa jättää arkkitehtuurin osalta kysymyksiä vastaamatta. Nivelmäinen osa toimii hyvin aulatilojen osalta. Keittiön sijainti on epäedullinen ilmansuunnan kannalta, mutta toisaalta avautuu vanhan rakennuksen kanssa samalle aukiolle. Huolto hyvin ratkaisu. Rakennuksen ainutlaatuisuuden osalta tavoitteet jäävät saavuttamatta julkisivujen ja ulkokuvien kaaviomaisuuden tai keskeneräisyyden takia.

3 KASKADI

Ratkaisu onnistuu säilyttämään kävely- ja pyöräilyreitit tontilla. Huollon järjestelyt ovat osin ristiriidassa em. tavoitteen kanssa ja sijoittuvat hankalasti Taidemuseon suunnasta tulevaan liikenteeseen nähden. Maantasokerroksessa ei ole toiminnallista yhteyttä vanhaa rakennusosaan ja näin kokonaisuutena vanha rakennusosa jää sivuosaan. Näyttelykierto ei ole tältä osin erityisen luonteva. Päälähestymissuunnasta rakennus tukkii tonttia. Aula kokoaa liikennettä erisuunnista ja siihen liittyvän ravintolan sijainti on ilmansuunnallisesti hyvä. Näkymät avautuvat alueeseen, jonka luonne on pysäköintipaikkamainen. Materiaalien

ja korkeusasemien osalta löydetään hyvä ja harmoninen yhteys olemassa olevaan ympäristöön. Kokonaisuus on jopa arkkitehtonisesti liiankin vakaa.

5 LYHTY

Koordinaatistojen mukaan jäsennetty selkeämassainen ehdotus. Kävely- ja pyöräily-yhteyden säilyttäminen on kunnianhimoinen tavoite, mutta samalla on menetetty maantasoyhteys vanhan ja uuden osan välillä. Taidemuseon puoleinen aukio jää pieneksi ja synkäksi. Liikenne sisään saadaan koottua useasta suunnasta, joka on eduksi ratkaisulle. Liitos vanhaan osaan on siltamainen, mutta sillä onnistutaan samassa kerroksessa luontevaan näyttelykiertoon. Julkisivut ovat hyvin sommitellut ja harmoniset. Havainnekuvat on kauniisti laaditut. Rakennuksen yleisilme on kauppakeskusmainen. Kaupunkikuvallisesti ehdotus täyttää tontin keskiosalta luoden kookkaan vaikutelman.

15 LINKKU

Uudisosa sijoittuu selkeästi olemassa olevan torialueen päälle. Huolto sijoittuu vanhan rakennuksen ja olemassa olevan tilanteen arvoon nähden keskeiseen paikkaan Sijoituksesta vapautuva alue jää autopaikkamaiseksi alueeksi. Kellarin rakentamisesta huolimatta rakennus muodostuu raskaaksi suhteessa vanhaan rakennusosaan. Ehdotus on monin osin luonnonomainen. Korkeuksien ja materiaalien suhteen uusi rakennus liittyy ympäristöön kokonaisuutena paremmin.

16 Kieppi

Ehdotuksessa kaksi kaarevaa massaa kiertyy sisäpihan ja aulatilojen ympärille. Inspiraatiota on haettu riekon lumipesästä ja konkreettisesti massoittelemalla muodostaa rakennuksen keskiöön Makasiininkadun suuntaan pienilmastoltaan miellyttävän ja suojaisen kaupunkitilan ja terassialueen. Rakennuksen suhde ympäröivään rakennuskantaan ja selkeytystä kaipaava kokonaisuus nousivat ehdotuksen ongelmiksi. Kookas massoittelemalla tulee hyvin lähelle asuinrakennuksia ja kääntää selkänsä voima-asemalle. Henkilöstön pysäköinnin sijoittaminen Nahkurintorille korostaa voima-aseman toisarvoista luonnetta.

Saapuminen Makasiininkadulta on jouduttu järjestämään pysäköintialueen keskelle. Yllättävä ratkaisu työssä on rakennuksen katolle nouseva reitistö, joka yhdistää Nahkurinpolun ja sisäänkäyntiaukion, mutta ei ole esteetön. Taidemuseon suunnasta saavuttaessa portaikko katolle korostuu jopa lasisen välisosan sisäänkäyntiä enemmän. Osana ulkotilojen ja rakennuksen suunnittelua on kiitettävästi nostettu esiin paikallista kasvilajistoa, lintujen ja hyönteisten elinympäristöä, sekä kiertotalouden mahdollisuuksia materiaaleissa. Haarautuvat aulatilat ovat tilaohjelmaan nähden suuret ja toimivat samalla näyttelyiden liikennetilana. Tämä helpottaa näyttelykokonaisuuksien muunneltavuutta, mutta voi johtaa runsaaseen risteävään liikenteeseen aulatiloihin. Liittymiskohta vanhaan rakennukseen on hieman ahtaan oloinen.

25 PAHKI

Selkeä tontille tiiviisti sijoittuva ehdotus. Asemapiirustuksessa rakennusmassa on näyttävän ilmastavasti paikallaan. Jännitteitä ympäröivien rakennusten kanssa ei synny.

Maantasoyhteyden puuttumisesta huolimatta rakennukset toimivat erityisesti näyttelytasoissa hyvin. Rakennus kääntää hieman selkensä Makasiininkadulle ja pääsisäänkäynnille täytyy tästä tärkeästä suunnasta kiertää. Aulatoiminnat on hyvin ratkaistu ja aula vaikuttaa ilmavalta, tilavalta pienestä kokonaislaajuudesta huolimatta. Pihojen ja kattopihan ilme on kiinnostava ja ansiokas. Rakennuksen ulkoinen hahmo on raskas ja suhde vanhaan hieman korkea. Ainutlaatuisen arkkitehtuurin ja vahvan identiteetin puute vaivaa muuten hyvin tutkittua ehdotusta.

32 Punasotka

Uutta rakennusta on jäsenneily massoitteily avulla pienempiin paloihin sekä julkisivuvärytyksellä jalustaan ja yläosaan. Arkkitehtuurin yleisilme on arkisen rauhallinen. Uusi rakennus sijoittuu poikittain alueen keskelle jakaen ulkotilat etelässä sisäänkäyntiaukioon ja pysäköintialueeseen ja pohjoisessa Nahkurintorin terassi- ja ulkonäyttelytilaan. Rakennuksen sijoittely on hieman ahdas asuinrakennuksiin nähden. Saapumissuuntien maatiilireitistö liittyy rakennusta ja ympäristöä kokonaisuudeksi ja reitistön jatkuvuutta voisi vielä kehittää.

Maantasossa toiminnot jäsenneilyvät selkeästi omiin paloihinsa. Osa rakennuspalojen väleistä on hyödynnetty sisäänkäynteinä tai ikkunoina, mutta osa sisäänvedoista ei ole kohdannut tilajaon kanssa ja on jäänyt kosmeettiseksi. Aulatilat yhdistävät hyvin saapumissuuntia sekä uutta ja vanhaa rakennusta. Aula ja ravintolatilat avautuvat niukasti ympäristöönsä ja niitä voisi hyödyntää enemmän ympäristön elävöittäilymiseen. Näyttelytilat toimivat yhtenäisenä kiertona. Näyttelytilaa ja teknistä tilaa on runsaasti tilaohjelmaan nähden.

41 VIRTÄ

Laskelman mukaan tehokas ratkaisu. Mutta hahmollisesti yhteen suuntaan toimiva. Tutkittu ja hyvin laadittu ehdotus. Pysäköinnin kanssa epävarma ehdotus. Maantasossa on vaalittu kävely- ja pyöräilyreittiä, joka on hyvä pyrkimys. Tämä on kuitenkin johtanut maantasokerroksen yhteyden puuttumiseen Voima-aseman ja uudisosan välillä. Tämä jättää olemassa olevan passiivisempaan rooliin ja vaikeuttaa näyttelykiertoa. Rakennus jakaa tontin voimakkaasti. Sisäänkäynti uudisosaan on kahdesta suunnasta ja näin on onnistuttu kokoamaan liikenne molemmilta puolilta aulatiloihin. Myös Taidemuseon suunnasta kiilamainen välitila johtaa pääsisäänkäynnille. Ravintola ei oikeastaan aukea aukiolle eikä parempaan ilmansuuntaa eteläänkään vaikuttavasti.

53 AERIAL AIRTIGHT

Omaperäinen ehdotus, joka hakee voimaa voimakkaasta omasta identiteetistä. Pyrkimys itsessään on perusteltu. Mittakaavallisesti kokonaisuus suhtautuu olemassa olevaan hyvällä tavalla, vaikka kurottautuu voima-aseman päälle. Maantasokerroksen yhteyden puuttuminen jakaa osat toiminnallisesti erilleen, joka vaikeuttaa näyttelykiertoa. Mm ravintolan

sijoittaminen olemassa olevaan on hyvä ratkaisu, koska se tuo voima-aseman toiminnalliseksi ja arvokkaaksi osaksi kokonaisuutta. Rakennusosien välinen ylimmällä kerroksella katettu tila on riittävän suuri muodostamaan Taidemuseon puoleisesta tilasta ja Nahkurintorista yhden jatkuvan aukion, joka on onnistunut ratkaisu. Huolellisesti tutkittu ja laadukkaasti esitetty ehdotus.

59 LUUPPI

Pyöreiden uudisrakennusosien muotoilulla on onnistuttu luomaan paviljonkimainen asetelma tontille. Tilaa jää syntyvän kokonaisuuden ympärille ja reitit ympäristössä kulkevat vaivattoman oloisesti rakennuksia myötäillen. Keskimmäinen rakennusosa ottaa liikennettä monesta suunnasta ja toimii keskeisenä liikenteellisenä tilana. Sen kahdelle puolelle sijoittuvat osat ovat toiminnallisesti tasa-arvoisia, joka on vanhaa rakennusosaa kunnioittava ratkaisu. Matalampana keskiosa ei peitä vanhaa osaa, kuten ulkokuva osoittaa. Arkkitehtoninen ilme jää säiliömäiseksi eikä identifioivaa piirrettä löydy.

62 Kolmen Kopla

Kolmen koplassa uudisosa on jakautunut kahteen palaan, joiden välistä syntyy kujamainen reitti Makasiininkadun suunnasta kohti voima-asemaa. Ratkaisu on poikkeava, ja kiinnostavaa kulkureittien ja aukoiden sarjaa olisi voinut viedä pidemmälle tilojen sijoittelua kehittämällä ja ulkotiloja käsittelemällä. Uudisosan arkkitehtuuri on hillittyä ja vaatimatonta. Neliöiden ylitys, maantasokerrokseen sijoitettu pysäköintitila ja julkisivun taakse sijoittuvat suuret kattopuutarhat tekevät massoista tarpeettoman suuret.

Pääsisäänkäynnin ja aula- ja ravintolatilojen sijoittelu korostaa mukavasti voima-asemaa. Uusi nurkkaan avattu sisäänkäynti nykyisen pääsisäänkäynnin nurkassa on hämmäntävä ratkaisu. Toiminnallisesti rakennukset liittyvät yhteen yhdysilloilla ja alikululla. Sisänäkymä voima-asemalle näyttelykierron välistä on lupaava ja tuo rakennuksia visuaalisesti yhteen. Maantason yhteyksien puute aiheuttaa kuitenkin paljon toiminnallisia ongelmia. Esimerkiksi oppimistiloihin on järjestetty oma sisäänkäynti, mutta sisäyhteys aulatiloihin oppimistiloista ja black boxista on vaikea.

63 ASKELMAT

Uudisosa kietoutuu tiivisti voima-asemaan kiinni sijoittuen melko tiiviisti tontille. Ratkaisu jättää tontin eteläosaan paljon tilaa eikä rakennus muodosta hankalia jännitteitä asuinrakennuksiin. Tiivis sijoitus säilyttää hyvin siirtäen vain vähän nykyistä kävely- ja pyöräilyreittiä, mutta toisaalta painaa päämassaa ahtaasti voima-asemaan kiinni. Pääsisäänkäynti on sijoitettu yhdelle suunnalle. Oletettu saapumissuunta on oikea. Nahkurintorin puolelta on vain henkilökunnan sisäänkäynti. Kokonaisuus on yksinkertainen, mutta hahmollisesti massiivinen.

67 POTKURIT

Poikkeuksellinen ylös korkeuksiin, esille pyrkivä rakennus. Pieni maankäyttö ei hyödynnä kuitenkaan vapautuvaa pihaa erityisesti. Taidemuseon suuntaa ei ole huomioitu maantasoliikenteessä. Muuten liikenne itsessään saadaan rakennukseen hyvin sisään itäpuolelta, johon on mahdollista saapua kahdesta suunnasta – Nahkurintorilta ja uudelta pysäköintialueelta. Aulatilat ovat väljät ja ravintola on sijoitettu hyvään ilmansuuntaan. Paljon aiheita ja paljon vertikaaliyhteyksiä.

69 UUMEN

Sijoittumalla Nahkurintorin päälle vapautuu tilaa tontin eteläosalta. Vapautuva alue on parkkipaikkamainen. Uudet rakennusosat ja -muodot sijoittuvat hyvin koordinaatistoihin. Tontin pohjoisosan laajan täytön takia kaupunkikuvallinen yhteys Nahkatehtaankadun ja Makasiinikadun välillä katkeaa. Korkeusasemat uusissa rakennusosissa ovat vanhaa kunnioittavia, kuten materiaalitkin.

70 Oulu-alus

Ehdotus perustuu Nahkurinpolun mukaiseen sisäkatuun, joka halkoo uutta rakennusta. Lähtökohta on kiinnostava ja muista poikkeava. Ratkaisu luo voimakkaan yhteyden taidemuseolle, mutta massoittelu on jyrkkä sekä voima-asemalle että Makasiininkadulle päin. Uusi osa luo oman tulkintansa voima-aseman julkisivun vertikaalialueista. Suuret lasijulkisivut, etenkin rakennuksen eteläpuolella, eivät ole toimiva ratkaisu näyttelytilojen olosuhteiden hallinnan kannalta. Pysäköintialueelle on osoitettu vaikuttava määrä puita.

Vyöhykkeisiin perustuva pohjaratkaisu on systemaattinen ja luo hyvät mahdollisuudet joustavuudelle. Ravintola elävöittää Nahkurintoria, mutta suuntaa terassin varjoisaan ilmansuuntaan. Tilajärjestelyiden isoin haaste on lastaus-, varasto-, ja pajatilojen ripottelu eri puolille, jolloin niiden väliset yhteydet eivät ole toimivia. Voima-asemassa säilynyttä korkeaa ja arvokasta tilaa ei harmillisesti ole säilytetty.

72 Lumo

Työn ydin on rakennukseen halkaistu korkea aulatila, joka tuo vaikuttavasti näkyviin sisätilojen puuarkkitehtuuria, yhteyttä voima-asemaan, sekä sisäisiä kulkuyhteyksiä. Poikittain alueelle asetettu massa sijoittuu asuinrakennuksiin nähden ahtaasti. Pysäköinti sijoittuu pihakannen alle, mikä ei ole tässä vaiheessa tavoiteltu ratkaisu. Eteläpuolen vapauttamista pysäköinnistä ei ole täysin hyödynnetty, vaan Nahkurintori ja saapumisaukio näyttäytyvät molemmat melko viitteellisinä aukiotiloina.

Voima-asemaan on sijoitettu pelkästään Tietomaan näyttelytilaa kahteen kerrokseen, millä on saatu avattua tiloihin lisää korkeutta. Voima-aseman käsittely on kuitenkin jäänyt keskeneräiseksi vanhojen takatilojen osalta, eikä korkeaa konehuonetilaa ole hyödynnetty. Muut tilat keskittyvät uuteen rakennukseen pääpiirteissään toimiville paikoille ja ovat korkean aulatilalla hyvin yhteyksissä toisiinsa. Teknisiä tiloja ja sosiaalitiloja, sekä

lastaus ja varasto on poikkeuksellisesti sijoitettu maan alle pysäköintitasoon. Sijainti voisi olla kätevämpi suhteessa ylimmän kerroksen pajatiloihin.

80 Nelikko

Uudisrakennus muodostaa voima-aseman kanssa neljän massan kokonaisuuden, joiden välissä aulatilat ja sisäänkäyntiaukio yhdistyvät Nahkurinpolkuun ja pohjois-eteläsuuntaiseen kulkuakseliin. Läpikuljettava ratkaisu tukee helposti lähestyttävyyttä. Voima-aseman mittakaavaan sopeutuvan massoitellun avulla on miellyttävästi rajattu kaupunkitilaa ympäristöön. Aukio ja terassi ovat kuitenkin hieman varjoisissa kohdissa, ja aukiotila toiselle puolelle sijoitettuna korostaisi paremmin voima-asemaa ja taidemuseolta saapumista.

Jokainen rakennus sisältää oman toiminnallisen kokonaisuutensa ja erottuu sekä ulospäin että aulaan omalla tiiliväriyksellään. Yksinkertaiset tiilimassat kaipaavat vähän lisää erityisyyttä, nyt voima-asemalle pääroolin jättävän arkkitehtuurin tunnelma jää jopa liian vaatimattomiksi. Tilaryhmät ja näyttelytilat ovat selkeitä ja tehokkaita ja yhdistyvät hyvin aulatiloissa. Aputilat näyttelytila 3:n keskellä pilkkovat voima-aseman tilaa entisestään, mutta näyttely yhdistyy sujuvasti viereisellä katolla olevaan ulkonäyttelytilaan.

88 Völijy

Ehdotuksessa on useita ansioita toimintojen sijoittumisessa ja kaupunkitilojen käsittelyssä sekä hienossa katetussa ulkonäyttelyalueessa rakennuksen katolla. Julkisivumateriaalina hohtavan suomumainen keraaminen laatta on arvokas ja kiinnostava ja luo hyvän parin tiiliarkkitehtuurille. Julkisivuissa ja massoitellussa on kuitenkin paljon aiheita ja muotoja, mikä tekee kokonaisuuden levottomaksi. Erityisesti iltavalaistuksessa rakennus tulee esille varsin runsaana asuinkortteleiden keskellä. Näin erottautuvan rakennuksen liittyminen voima-asemaan kiinni voisi kaivata hienovaraisempaa otetta.

Toiminnallisesti aulatilat yhdistävät hyvin rakennuksia ja ohjaavat saapumista taidemuseolta ja Makasiininkadulta. Ravintola elävöittää puistomaista Nahkurintorin suuntaa, jonka keskelle sijoittuu terassialue. Kirjastoparvi on kiinnostava tilallinen lisä ja tuo käsikirjaston hyvin asiakkaiden ulottuville. Näyttelytiloista muodostuu selkeä ja joustava kokonaisuus.

92 Bröderna

Kompaktin näyttelyrakennuksen ja kokonaisuutta sitovan kevyen aula- ja ravintolapaviljongin yhdistelmä on toimiva. Kaupunkitilat jäsentyvät hyvin sisäänkäyntiaukioon ja sen kokoamiin reitteihin pääsaapumissuunnista, sekä rauhallisempaan puistomaiseen Nahkurintoriin. Avoin paviljonki on onnistunut ratkaisu elävöittämään ympäristöä useaan suuntaan ja muodostamaan selkeät kohdat sisäänkäynneille.

Tilojen sijoittelu on pääpiirteissään toimivaa ja mutkatonta. Pohjaratkaisu ja näyttelytilojen kokonaisuudet ovat selkeitä ja ravintola ja terassi avautuvat hyvään ilmansuuntaan voima-aseman eteläpuolella. Ehdotuksen kehityskohta on tiilirakennuksen arkkitehtuuri, jonka sulkeutunutta mutta eri porrastuksin ja poimutuksin koristeltua julkisivua ei koettu luontevaksi ratkaisuksi.

6.5 Alempi keskiluokka

13 TAPAHTUMAHORISONTTI

Uudisosa jatkaa olemassa olevan rakennuksen suuntaa kohti Makasiinikatua. Rakennus kurottuu näin näkyville päälähestymissuuntaan. Syntyvä pitkä aukio on lupaava, mutta muodostuu pääosin autopaikka-alueeksi eikä omaa uuden kiinnostavan aukion luonnetta. Rakennusosat liittyvät laajalla katosmaisella osalla yhteen. Katoksen liittyminen vanhaan rakennusosaan ei ole luonteva. Aukiolle avautuva aulaosa kokoaa näyttelytilat toimivaksi kokonaisuudeksi, mutta arkkitehtoninen kiinnostavuus ja jännite jää kokonaisuutteen osalta vaisuksi. Yhteys materiaalien ja korkeusasemien osalta on onnistunut.

14 Vinkkeli

Ehdotus perustuu nykyiseen asemakaavaan ja uusi rakennus yhdistyy asuinkortteliin Nahkurinpolun reittiä täydentäen. Massoittelu korostaa enemmän pysäköintialuetta kuin kokonaisuutta vanhan voima-aseman kanssa ja rakennuksen mittakaava on suuri suhteessa ympäröivään rakennuskantaan. Kulkuyhteys voima-asemaan pelkästään kapealla yhdyskäytävällä toisessa kerroksessa jättää rakennukset myös toiminnallisesti melko erillisiksi. Pitkä ja kapeneva massa on johtanut näyttely- ja aputiloissa hankalan muotoisiin tiloihin ja pitkiin etäisyyksiin. Aulatilojen ja ravintolan sijoittelu elävöittää Nahkurinpolkua ja Nahkurintoria sekä luo visuaalista yhteyttä uuden ja vanhan osan välille, vaikka puoli onkin terassille varjoisa. Julkisivujen viestimää puuarkkitehtuuria olisi voitu jalostaa kokonaisvaltaisemmin myös rakenneratkaisuun ja sisätiloihin.

19 65.02N, 25.48E

Näyttävästi laadittu ehdotus, jossa kaksi uutta rakennusosan muotoa sijoittuvat tiiviisti syleilemään toisiaan ja vanhaa rakennusosaa. Olemassa oleva rakennusosa jää ahtaan tuntuisen tiiviyteen. Rakennusten muodonanto on omintakeista eikä löydä yhteyttä ympäristöön muuten kuin materiaalien osalta. Rakennuksen huolto tulee olemassa olevaan tilanteeseen nähden arvokkaasta suunnasta. Sijoitus avaa tonttia ja vapauttaa tilaa. Vapautuva tila on lähinnä autopaikotusta. Nahkurinpolun lähes säilyvä yhteys on ehdotuksen hyvä piirre. Uusi rakennusosa on julkisivuissa massiivisen oloinen, vaikka pyrkii laskeutumalla kohti vanhaa osaa asettumaan harmonisemmin. Aulan sisäkuva on komean yksinkertainen ja omaa enemmän ehdotuksen ideaa virtaavuudesta kuin massoittelu, joka jää raskaaksi eikä liikkeeseen kuten avara sisätila.

24 Level

Uudisrakennus kiinnittyy tiiviisti voima-asemaan kahdelta sivulta, harmillisesti kadottaen vanhan rakennuksen massan kaupunkikuvassa. Samalla uusi rakennus täyttää Nahkurintorin ja tulee hyvin lähelle asuinkorttelia. Työn erityispiirteenä on uuden ja vanhan osan väliin muodostuva näyttävä luolamainen aulatila, joka yhdistää toiminnallisesti rakennuksia ja orientoi näyttelykiertoa. Aulatila ohjaa hyvin kulkua tärkeistä lähestymissuunnista

Makasiininkadulta ja taidemuseolta. Muihin suuntiin rakennus on umpinainen eikä massoittelu muodosta erityisen kutsuvia kaupunkitiloja. Useaan suuntaan haarautuvassa aulatilassa on potentiaalia julkisen luonteiseen ja aktiiviseen sisätilaan, jota voisi kehittää esimerkiksi avaamalla sisäänkäyntejä myös muihin suuntiin ja levittämällä ympäröiviä toimintoja osaksi tilan käyttöä.

33 TIETOMAAN VELJEKSET

Poikkeuksellisen moniaiheinen ehdotus. Ehdotus sijoittaa uudisosat sekä tiiviisti tontin länsipuolelle, että poikkisuuntaisesti keskialueelle. Suhde viereiseen asuinrakennukseen on ahdas erityisesti huollon järjestelyt huomioon ottaen. Sijointus tontin länsipuolelle lähes avaa kaupunkikuvallisen yhteyden tontin läpi. Yhteyttä hieman katkaiseva avonaisempi rakennusosa kuitenkin kokoaa liikennettä hyvin useammasta suunnasta. Vanha rakennusosa on otettu toiminnallisesti tasa-arvoisesti osaksi uutta kokonaisuutta, joka on hyvä ratkaisu. Aulatilassa on julkisen rakennuksen tarvitsemaa tilallisuutta. Kokonaisuus jo muutenkin levottomassa ympäristössä jää tarpeettoman rauhattomaksi.

34 Murikka

Murikka on ilmeeltään yksiaineinen linnakemainen tiilirakennus. Pienoismallikuvat ovat ilahduttava lisä aineistossa ja niissä lähtökohdat näyttävät lupaavilta. Ehdotuksen lähempi tarkastelu osoittaa kuitenkin haasteita tasapainoisen kokonaisuuden syntymisessä voima-aseman ja uuden rakennuksen välille, niin massoittelun kuin toimintojenkin suhteen. Uusi rakennus nousee voima-asemaa kookkaammaksi ja pääsisäänkäynti jää piiloon tärkeimmistä lähestymissuunnista Makasiininkadulta ja taidemuseolta. Rakennuksen kompaktia jalanjälkeä voisi hyödyntää enemmän ulkotilojen käsittelyssä. Voima-asema on toiminnallisesti sivuroolissa, sillä sen maantasokerros on täytetty sosiaali- ja varastotiloilla, ja rakennukset liittyvät yhteen ainoastaan yhdyskäytävällä ylemmissä kerroksissa. Myöskään uudisrakennuksessa tilojen sijoittelu ei ole aivan ongelmaton ja korkeasta kokoavasta aulatilasta huolimatta tilojen välille syntyy pitkiä käytävyhteyksiä.

38 Skooppi

Skooppi luo uudisrakennukselle tunnistettavan ristimäisen hahmon. Voima-asema jää kaupunkikuvallisesti ja toiminnallisesti taustalle uuden maamerkkirakennuksen rinnalla. Ehdotuksessa on vauhdikasta ja omaperäistä ideointia, mikä on osittain johtanut liialliseenkin runsauteen. Julkisivu on jaettu kerroksittain kolmeen eriluonteiseen osaan, jotka ilmentävät osien toimintoja, mutta muodostavat paljon aiheita näin voimakkaaseen massoitteluun. Avoin ja aktiivinen maantasokerros elävöittää ympäristöä useaan suuntaan ja rakennuksen sakaroita on hyödynnetty hyvin osana ulkotilojen jäsentelyä ja kattamista sekä ulkonäyttelytilojen järjestämistä. Toisaalta pohjan ristimuodon vuoksi näyttelytiloja on jouduttu pilkkomaan pienempiin osiin. Ehdotettu voima-aseman kaarikattoinen laajennusosa muuttaa suojellun rakennuksen hahmoa.

39 FLUBIT

Kaupunkikuvallisesti suuri massa sijoittuu tontin keskelle. Yhteys Makasiinikadulta vanhaan osaan katkeaa. Kävely- ja pyöräilyreitti on onnistuttu säilyttämään, mutta maantasoyhteys rakennusosien välillä jää ratkaisusta johtuen puuttumaan. Rakennuksen ilme on oppilaitosmainen eikä vahvaa arkkitehtonista identiteettiä synny. Pitkänomainen aula jakaa hyvin aputilat ja näyttelytilat. Ravintolan sijoitus on ilmansuunnallisesti onnistunut, mutta näkymät avautuvat lähinnä autopaikoitukseen. Ehdotus on hyvin tutkittu ja korkeusasemien suhteen hyvin ympäristöön sopiva. Korkeusasemien kunnioittamisen on osaltaan johtanut laajaan maantasopintaan, joka vie ilmavuutta tontille sijoittumisesta.

40 Maa on voimaa

Nahkurintorille asettava kompakti massa peittää ja korottaa voima-asemaa hallitsevasti. Arkkitehtuurin ratkaisut ja havainnollistaminen ovat jääneet karkealle tasolle ja ristiriitaiseksi, esimerkiksi kaariaiheinen täyskorkea lasiseinä suljetun black boxin kohdalla ei ole tarkoituksenmukainen eikä välity pohjista. Uuden ja vanhan osan välillä on hyvä tasapaino toimintojen sijoittelussa, ja rakennusten väliin sijoittuva pääporras luo sujuvat kulkuyhteydet. Voima-aseman eteläpäädyn korkeammaksi avattu aula- ja ravintolatila on hyvä keino tuoda vanha rakennus osaksi vierailukokemusta. Ylimmän kerroksen näyttelytila jää hieman irralliseksi muusta näyttelykokonaisuudesta, mutta muuten näyttelytiloissa on selkeyttä ja joustavuutta.

44 Circle of Life

Uudisrakennuksen puuarkkitehtuuri muodostaa erottautuvan, mutta sopivan hillityn parin voima-asemalle. Kultainen leikkaus ja orgaaninen muotokieli arkkitehtuurin lähtökohtana sopivat hyvin luonnontieteen ja taiteen teemoihin. Massa leviää kuitenkin suurena alueen halki ja kääntää pitkää umpinaista julkisivua tärkeimpiin saapumissuuntiin. Saapuminen taidemuseolta jää tylyksi ja pääsisäänkäynnille joudutaan suunnistamaan Makasiininkadulta yhtenäisen pysäköintikentän halki. Säästetty Nahkurintori korostuu tärkeimpänä kaupunkitilana ja sen elävöittämiseen on kiinnitetty huomiota. Yhdyskäytävä on sijoitettu keskeisesti näyttelykierron kannalta, mutta ratkaisu jättää silti voima-aseman tilat toiminnallisesti etäiseksi aulatiloihin.

50 Symbioosi

Alueen koko eteläisen osan täyttävä ja pysäköinnin päälle sijoittuva rakennus on omaperäinen ja rohkea ehdotus. Valtava rakennusvolyymi ei ole teknillisaloudellisesti eikä kestävyysnäkökulmista optimaalinen, eikä ratkaisulla ole saavutettu kaupunkitilojen kannalta lisäarvoa. Pysäköintikerros jää edelleen hallitsemaan maantasoon käyttäjäkokemusta ja myös voima-aseman aputiloille varattu maantasokerros jää suljetuksi. Kaikki näyttelytilat on kuitenkin saatu samaan kerrokseen suureksi joustavaksi näyttelymaailmaksi. Aputilojen etäisyys ja yhteys näyttelyiloihin voisi olla sujuvampi.

52 Kerkkä alempi keskiluokka

Korkeat cortenrakennukset peittävät vanhaa voima-asemaa kaupunkikuvassa. Rakennuksia yhdistävä lasinen aulaosa voisi liittyä luontevammin voima-asemaan yläosassa. Julkisivun lehväkkeet avautuvat kohti yläosaa, luoden pimeällä lyhtymäisen vaikutelman ja näkyvyyttä rakennukselle. Sisäänkäyntiaukio on sijoitettu toimivaan paikkaan yhdistämään saapumissuuntia taidemuseolta ja Makasiininkadulta.

Maantasokerros on enimmäkseen ulospäin avointa ja sitä on hyödynnetty tilojen sijoittelussa. Läpikuljettava aulatila kokoaa toiminnot tiiviisti ympärilleen. Uudisrakennuksessa black boxin sijoittuminen toiseen kerrokseen on lastauksen kannalta hankala ratkaisu. Myös voima-aseman tiloissa toisenlainen tilojen järjestely voisi toimia paremmin. Nyt luontonäyttely on tavoitteista poiketen sijoitettu maantasoon ja työskentelytilat sijoitettu yllättävästi kerrokseen näyttelytilojen välissä.

60 Kolmen kohtaaminen

Työssä on kilpailun tavoitteista poiketen sijoitettu pysäköinti kellarikerrokseen ja saatu vihreä puisto ja terassialue suotuisaan suuntaan. Puoli kerrosta maan alle sijoittuva pysäköintitaso aiheuttaa korkeuseroja alueelle ja puiston luiskaamista. Aulatilain sijoittaminen uusien massojen väliin ohjaa kulkua eri suunnista ja luo yhteyttä vanhaan rakennukseen. Valitettavasti rakennus jää muuten hyvin suljetuksi voima-aseman ja taidemuseolta saapumisen suuntaan. Sommittelun ja yhdysiltaratkaisun vuoksi voima-asema jää hieman irralliseksi kokonaisuudesta, erityisesti maantason oppimiskeskus suhteessa aulatiloihin. Aurinkosähköä keräävät julkisivupaneelit tiedekeskuksessa ovat kiinnostava idea, mutta esitetty ilme jättää kysymyksen korkeatasoisesta ja käyttötarkoitukseen sopivasta vaikutelmasta.

61 MUSEOMAKASIINI

Rakentamisen sijoittamisella tontin länsipuolella vapauttaa tonttia ja avaan kaupunkikuvallisen yhteyden läpi tontin. Uusi syntyvä tila on lähes täytetty autopaikoilla. Nivelkohta ottaa hyvin liikenteen Taidemuseon ja aukion suunnasta. Nivelkohta on esitetty hyvin yksinkertaiseksi – jopa yksitotiseksi. Rakennuksella on toiminnallisuuden liikenteellisestä nouseva ilme, joka on hyvin hallitseva. Sen ja kokonaisuuden suhde olemassa olevaan rakennusosaan on hieman epäsuhtainen. Aulapalvelujen sijoittaminen vanhaan osaan on hyvä ratkaisu rakennusosan aktivoimisen kannalta.

64 "VUOTA"

Ehdotuksessa voima-asemaa on korostettu sijoittamalla aulatilat, ravintola ja terassi sen maantasokerrokseen ja edustalle Nahkurintorin yhteyteen. Toimintojen painopiste kehittää myös Nahkurintorin ja Nahkurinpolun viihtyisyyttä. Toisaalta Makasiininkadun puolelle sijoitettu aputilojen seinämä ei tue pääsaapumissuuntaa. Rakennukset liittyvät yhteen ylempien kerrosten yhdyskäytävillä, jolloin black boxin ja aulan välille ei muodostu toimivaa

yhteyttä. Pohjissa on hämmentäviä ratkaisuja, kuten ulkoseinää kiertävät pitkät käytävät ja pitkä irrallinen ulkoportaikko ulkonäyttelytilaan. Ylimääräiset käytävät ja ulkonäyttelytila julkisivun suojissa ovat kasvattaneet massan kokoa hankaloittaen sen istumista tähän ympäristöön.

71 ARKKI

Moni-ilmeinen työ, joka sijoittuu rohkeasti Nahkurintorin päälle. Sijoitus antaa hyviä mahdollisuuksia tontin käyttöön, joita ehdotus ei täysin hyödynnä. Menetetyn aukion tilalle ei synny juuri uutta aukiotilaa. Taidemuseon akseli on kaupunkikuvallisesti olennainen ja se hyödynnetään sivusisäänkäynnin sijoituksessa. Sisäänkäynnit ovat tärkeillä suunnilla ja ne kokoavat liikennevirrat keskelle uutta kokonaisuutta. Ravintola sijaitsee kokonaisuudessa ahtaan oloisena, mutta sen ulkoterasi avautuu hyvään ilmansuuntaan. Kompakti muoto on antanut hyvät edellytykset toimivalle näyttelykierrolle. Olemassa oleva rakennus ei jää passiiviseksi osaksi, kun se on tiiviisti osa uutta syntyvää kokonaisuutta. Mittakaava on hallittu, materiaalit paikkaan sopivia, mutta kokonaisuus hieman levottoman oloinen. Materiaalien käytön ideat ovat itsessään perusteltuja ja kannatettavia.

73 KRISTALLI

Ehdotus, jonka kantava idea on ehdotuksen heikkous. Maamerkkimäinen lähestymistapa itsessään ei ole väärä ja erityisesti ahtaalla tontilla saavutetaan peruspinnalla mahdollisuuksia, kun tilaa jää rakentamisesta vapaaksi. Ehdotus ei täysin hyödynnä eteläisen tontin alueen mahdollisuuksia, vaan koko alue on parkkipaikkamainen. Pyrkimys puistomaiseen ilmeeseen on kannatettava. Sisäänkäynti huomioi hyvin taidemuseon akselin ja sen tärkeän lähestymissuunnan. Laajennus tähän nähden on sijoitettu outoon paikkaan. Uusi aukio korostaa olemassa olevan voima-aseman roolia ja merkitystä kaupunkikuvassa. Myös aulan toimintojen sijoittaminen osin vanhaan osaan allekirjoittaa tätä periaatetta. Ravintola on sijoitettu ilmansuunnallisesti hyvään paikkaan. Näyttelykierto on kerroksellisuuden osalta osin vaikea.

77 MÖBIUS

Uudisosat jatkavat olemassa olevan voima-aseman massoittelua. Kaupunkikuvallisesti perusteltu ratkaisu sijoittaa rakennusmassat hieman liian lähelle itäpuolista asuinkerrostaloa. Erityisesti ilmakuvasisäntulon edusta on hyvin ankea autokenttä. Kaupunkikuvallisesti arvokkain alue on Nahkurintori. Tällä korostetaan olemassa olevan arvoa ja merkitystä, mutta toisaalta taidemuseon ja Makasiinikadun olennaisemmat lähestymissuunnat jäävät asetelmassa sekundäärisiksi. Maantasoyhteyden puuttuminen kuitenkin jättää toiminnallisesti vanhan osan passiiviseksi ja näyttelykierron osalta vaikeammin tavoitettavaksi. Arkkitehtuuria hallitsee voimakas struktuurinen ilme, joka löytää erityisesti julkisivuissa yhteyttä ympäristöön, alueeseen ja voima-asemaan.

79 THE BIG BANG

Säteittäinen ehdotus tavoittaa selostuksen ensisäkeet. Ulkoasuaan kompaktimpi ehdotus kokoaa hyvin liikenteen eri suunnilta toimivaan pääaulaan. Keskeisestä pääaulasta on hyvät yhteydet näyttelytiloihin ja näin saavutetaan pääosin toimivaa näyttelyrakennetta. Suhde voima-asemaan on voimakkaan liittyvä, joka tekee kokonaisuudesta ehyen ja olemassa olevasta merkittävän osan uutta kokonaisuutta. Monipuolinen arkkitehtoninen jäsentely tarjoilee liittymiä ympärilleen ja siten etsii yhteyttä omalla tavallaan naapureihin. Kaupunkikuvallisesti tätä ei tavoitella.

84 Sauma

Pitkä ja rauhallinen tiilirakennus on lähtökohtana hyvä jatkumo vanhojen teollisuusrakennusten sarjaan. Kapeampana massa sopisi paremmin voima-aseman pariin ja jättäisi enemmän tilaa viereiseen asuinrakennukseen. Sijaintinsa puolesta toimivaa lasiaulaa voisi hyödyntää enemmän toimivien kulkuyhteyksien muodostamiseksi rakennusten välillä. Nyt sisäänkäynnit jäävät hieman piiloon, erityisesti Makasiininkadun suunnasta. Teknistä tilaa on huomattavan paljon eri puolilla uudisrakennusta ja jopa kokonainen kerros voima-asemassa on varattu tekniselle tilalle ja varastolle. Arkkitehtuurissa on useita hämmentäviä kohtia, kuten julkisivujen koristelu, massan sisäänveto ensimmäisessä kerroksessa aputilojen kohdalla sekä hyvin pieni ja polveileva sisäpiha.

86 Hypoteesi

Ehdotus perustuu omaperäiseen tilakuutioiden järjestelmään. Kuitenkaan pienten tilojen sarja ei ole perusteltu pohjien kannalta vaan aiheuttaa jopa vaikeuksia ja sekavuutta tiloissa. Samoin massasta nouseville torneille on vaikea löytää perusteita. Tumma linnakemainen tiilirakennus näyttää vieraalta ja irralliselta ympäristössään. Sisäänkäynnissä on huomioitu taidemuseon suunta, mutta ulkotilojen viihtyisyyttä ja Makasiininkadun saapumissuunnan huomioimista voisi kehittää. Maantason yhdyskäytävä ja voima-aseman uusi sisäporras yhdistävät vanhan rakennuksen toimintoja aulatiloihin.

87 Acta, non verba

Reippaasti julkisivuaiheita ja materiaaleja ehdotus sijoittuu tontille mukavan tiiviisti. Suhde viereisiin asuinkerrostaloihin on oikealla tavalla jännitteetön. Liikenne pääaulaan huomioidaan hyvin taidemuseon ja Nahkurintorin suunnasta olemassa olevan kävely- ja pyöräilyreitit kohdilta. Tämä on toimiva ja perusteltu ratkaisu, mutta jättää Makasiininkadun olennaisen suunnan hieman varjoon. Nahkurintoria aktivoidaan pääsisäänkäynnillä ja ravintolan sekä sen terassin sijoituksella. Taidemuseon akselin päätte on hieman kiilamainen ja toissijainen. Ravintolan terassi ei ole parhaassa ilmansuunnassa, mutta toisaalta korostaa olemassa olevan merkitystä. Samoin aulatoimintojen sijoitus olemassa olevaan ehkäisee vanhan osan ajautumista passiiviseen osaan kokonaisuudessa. Aiheiden moninaisuus sinänsä yksinkertaisessa perusratkaisussa on häiritsevää ja tarpeeton ratkaisu.

91 XYZT

Ehdotuksen kaupunkikuvallinen ansio on Nahkurinpolun linjan huomioiminen ja piirtäminen kokonaisuutena. Ratkaisu sulkee avoimia asuinkorttelirakenteita ja siten eheyttää kaupunkirakennetta. Maantason yhteyden puuttuminen tosin johtaa toisaalla kaupunkikuvallisiin ja toiminnallisiin ongelmiin. Olemassa oleva voima-asema jää sommitelmassa sivuosaan ja toiminnallisesti etäisemmäksi osaksi kokonaisuutta. Viitteellisten julkisivujen perusteella mittakaavallisesti uudisosa on hallittu. Arkkitehtonisesti ehdotus ei omaa erityisansioita vaan jää massoittelemalla, sommittelun ja materiaalien käytön osalta vaatimattomaksi.

6.6 Alaluokka

6 LAAVU

Laavun massa on veistoksellinen, mutta huomattavan iso ympäristöönsä nähden ja voisi liittyä luontevammin voima-asemaan. Ulkotilat ovat Nahkurintorin ulkonäyttelyaluetta lukuun ottamatta jääneet jäsentymättömäksi pysäköintikentäksi rakennuksen molemmin puolin. Suuri rakennus sisältää tilaohjelmaa enemmän neliöitä ja valmiiksi tilat laajennukselle korkeissa ullakkotiloissa. Ehdotuksen keskiössä on näyttävä laavumainen aulatala. Läpikuljettava aulatala ohjaa hyvin kulkua Nahkurinpolun mukaisesti, sekä taidemuseon että pysäköinnin suunnasta, ja kokoaa asiakaspalvelutilat ja ravintolan ympärilleen. Esitys on jäänyt hieman viitteelliseksi.

18 A-HAA

Tumma monimuotoinen rakennus jää vieraaksi ympäristössään. Uusi rakennus ei muodosta luontevaa kokonaisuutta vanhan voima-aseman kanssa, vaan kiinnittyy siihen turhan tiiviisti ja jättää toiminnallisesti sivurooliin. Maantasokerroksen toimintojen sijoittelu, lasinen julkisivu ja interaktiivinen mediaseinä kuitenkin elävöittävät hyvin kaupunkiympäristöä eri suuntiin ja massan läpi kulkeva aularatkaisu korostaa Nahkurinpolkua sekä saapumista taidemuseolta. Keskeisesti sijoitetuista aulataloista sekä uuden ja vanhan osan näyttelykierroista muodostuu sujuva kokonaisuus. Ulkoseinien puurungon porrastettu muoto välittyy myös sisätiloihin, mikä johtaa hankaliin seinäpintoihin näyttelyripustusta ajatellen.

26 Forellit

Hupisaarten purotaimenista inspiroituneessa massassa on veistoksellisuutta ja kiinnostava lähtökohta ympäröivän korttelirakenteen täydentämisestä. Nahkurintori ja Nahkurinpolku ovat säästetty ja rakennus sovitettu alueen itälaidalle asuinkortteleiden mukaisesti, jolloin voima-aseman ympärille on saatu hyvin tilaa. Kierrätyspuinen suomujulkisivu on ajatuksena kiinnostava. Esitettyä ilmettä ei kuitenkaan koettu tähän kontekstiin sopivaksi. Massan ja tilojen sijoittelu ei tällaisenaan kehitä kaupunkitilojen viihtyvyyttä ja kutsuvuutta, vaan jopa korostaa pysäköintialuetta.

28 Pingu

Pyöreä ja hohtavaseinäinen rakennus luo mielle yhtymiä urheilurakennuksesta museo- ja tiedekeskuksen sijaan. Keskeisellä sijoittelulla ja muodolla on saatu jätettyä tilaa ja näkymiä ympäröiviin rakennuksiin. Ympäristöön avautuvissa aulatioissa on näyttävyyttä. Kuitenkin erottautuva rakennus jättää vanhan voima-aseman alisteiseksi ja irralliseksi sekä kaupunkikuvassa että toiminnallisesti, eikä voima-asema juuri näy kuvissakaan. Toiminnot painottuvat uuteen rakennukseen ja voima-asemaan jää yllättävästi tilaa jopa joustovaraksi ja ulosvuokraukseen.

30 Plusmiinus

Suljetun laatikkomaisen rakennuksen halkaiseva kanjonimainen akseli kohti vanhaa vesitornia on voimakas lähtökohta. Suuri massa ei kuitenkaan mittakaavaltaan istu kokonaisuuteen ja arkkitehtuuri jää kuvissa hyvin viitteelliselle tasolle. Korkea lasiaula yhdistää hyvin vanhaa ja uutta rakennusta sekä taidemuseon ja Nahkurintorin suuntia, mutta jää piiloon päälähestymissuunnasta Makasiininkadulta. Tilat sijoittuvat pääpiirteissään toimivaksi ja joustavaksi kokonaisuudeksi. Aulatilaa on runsaasti tilaohjelmaan nähden.

31 HYRRÄ

Kokonaisuus jää sekavaksi eikä löydä selkeää yhteyttä paikkaan ja ympäristöön. Rakennus sulkee kokonaisuuden päälähestymissuuntaan. Sommitelman nivelenä toimiva pyöreä keskiosa jää irralliseksi muusta kokonaisuudesta. Keskiosan tilallisuus on kuitenkin lupaavaa. Ilmakuva on ehdotuksen tasapainoisin kuva. Julkisivukuvissa materiaalien ja muotojen levottomuus sekä aiheiden runsaus jättää kokonaisuudesta linjattoman yleisvaikutelman. Toiminnallisesti erityisesti maantasokerroksessa vanha rakennus liittyy hyvin uudisosaan ja siihen sijoitettujen toimintojen osalta muodostuu toiminnallisesti arvokkaaksi ja tasa-arvoiseksi osaksi kokonaisuutta. Ravintolan sijainti on hyvä.

37 BALABRA

Rakennus kääntää selkänsä Makasiininkadun suuntaan. Yhteys suunnasta on vaikea. Kokonaisuus on massiivisen oloinen, vaikkakin korkeussuhteiltaan pääosin olemassa olevaan ympäristöön ja vanhaan rakennusosaan sopiva. Vanhaan osaan on sijoitettu aulan toimintoja, joka tekee siitä kokonaisuudessa arvokkaan ja tasa-arvoisen. Ravintolan ja keittiön sijoittamien eri tasoon on tarpeettoman vaikea ratkaisu. Ehdotuksen rasite on kokonaisote, joka on monimateriaalisuudesta ja vapautuneesta massoittelemasta johtuen levoton.

42 KOOTA

Ehdotuksen keskiössä on kodasta inspiroitunut kahdeksankulmainen aulaosa, joka liittyy uudisrakennuksen voima-asemaan. Keskeinen läpikuljettava atriumtila on hyvä lähtökohta toiminnalle ja eri suuntien yhdistämiselle. Uusvanha pylväsaiteita lainaava arkkitehtuuri ei kuitenkaan luo luontevaa uutta kerrostumaa rakennuskannan kokonaisuuteen eikä viesti

keskuksen käyttötarkoituksesta. Tilojen toimivuuden arvioimista vaikeuttaa keskeneräiseksi jääneet pohjat ilman tarkempaa tilajakoa.

43 na-mu

Uudisosalla on voimakkaan hallimainen olemus. Yhteys toiminnallisesti olemassa olevaan rakennusosaan on heikko. Rakennusosat eivät muodosta yhteistä toimivaa kokonaisuutta myöskään ilmeellisesti. Laajemminkin kaupunkikuvallisesti suhde ympäristöön on kontrastinen sekä hallitsematon.

46 DOUBLE

Ehdotus on jäänyt hyvin karkealle luonnostasolle ja aineisto puutteelliseksi. Arkkitehtuuri ja toiminnallisuus eivät vastaa annettuja tavoitteita eikä vanhaa voima-asemaa ole huomioitu.

58 OULUVESSEL 2030

Ehdotuksessa on lähdetty ennakkoluulottomasti luomaan museo- ja tiedekeskuksesta uudenlaista kansalaiskohdetta. Työssä lennokkuutta ja kokonaisvaltaista otetta alueen suunnitteluun, mutta näyttäviä aiheita löytyy jopa liikaa tähän rakennukseen ja ympäristöön. Lähes koko aluetta kiertävä telttamainen kokonaisuus kaarikäytävineen ja kumpuineen on tuhlailtava ja teknillistaloudellisesti haastava lähtökohta. Toiseen kerrokseen sijoittuvat näyttelytilat kiertävät sisäpihoja, mikä on johtanut tilojen vaikeisiin muotoihin ja pitkiin välimatkoihin.

66 pro gress

Pyöreän puurakennuksen arkkitehtuurissa on stadionhenkisyttä. Uusi arkkitehtuuriltaan erottautuva rakennus rakentuu tiiviisti kiinni voima-asemaan, kadottaen tämän massan ja julkisivuja kaupunkikuvassa. Rakennusten yläpuolelle sijoittuva kaareva iv-konehuone on nostettu turhan merkittävään rooliin massoittelussa. Aula sijoittuu käytännölliselle paikalle rakennusten väliin ja kokoaa asiakaspalvelu- ja näyttelytilat ympärilleen ja terassi avautuu suotuisaan ilmansuuntaan. Sisäänkäyntialueiden ulkoseinämille sijoitetut umpinaiset aputilat vähentävät yhteyttä ulkotiloihin. Toisenlaisella tilojen sijoittelulla olisi voitu parantaa ulkotilojen toimivuutta ja viihtyisyyttä.

78 KORRELAATIOITA

Työssä on lähdetty liikkeelle reippaalla otteella ja linjattu suuri aukiotila Nahkurintorin jatkeeksi rakennusten edustalle. Uudisrakennuksen eteläpäätyyn on sijoitettu valmiiksi tilaa laajennukselle ja pysäköintiä kahteen kerrokseen, mikä ei vastaa kilpailun tavoitteita ja johtaa tarpeettoman suureen massaan. Suuri massa ja arkkitehtuurin tyyli eivät muodosta tasapainoista kokonaisuutta vanhan voima-aseman kanssa. Tilojen sijoitteluissa on monenlaisia haasteita, kuten käytävämäisten aulatilojen ja ravintolan sijoittuminen eri kerroksiin ja ikkunattomien oppimistilojen sijoittuminen massan keskelle. Yhteyttä taidemuseolle voisi kehittää.

93 TIEDON HELMI

Ehdotuksen onnistuminen on maantasokerroksen liittymässä, jossa vanha osa saadaan uuden syntyvän kokonaisuuden osaksi yhdistämällä jakamalla toimintoja sekä uudelle, että olemassa olevalle puolelle. Ravintola ja terassi sijoittuvat hyvin kokonaisuuteen. Syntyvä sisätilan myös sisäkuvan perusteella on avara ja julkisen tilan luonteinen. Hahmollisesti rakennus löytää enemmän kaupunkikuvallista yhteyttä asuintaloihin kuin vanhaan rakennusosaan. Kokonaisuus on levoton ja tarpeettoman moniaiheinen.

95 RIKU RIKAS (JUNIORI): NIMETÖN

Keskeneräinen ja siksi vaikeasti arvioitavissa oleva ehdotus.

7. Kilpailun tulos

7.1 Palkinnot, lunastukset ja kunniamaininnat

Tuomaristo päätti yksimielisesti jakaa palkinnot, lunastukset ja kunniamaininnat seuraavasti:

I palkinto 50 000 euroa ehdotukselle nro 57 nimimerkki "Loggia"
 II palkinto 30 000 euroa ehdotukselle nro 54 nimimerkki "Noste"
 III palkinto 20 000 euroa ehdotukselle nro 55 nimimerkki "Hohde"

lunastus 10 000 euroa ehdotukselle nro 11 nimimerkki "Sardiini"
 lunastus 10 000 euroa ehdotukselle nro 48 nimimerkki "Rysä"

kunniamaininta ehdotukselle nro 4 nimimerkki "Kvartetti"
 kunniamaininta ehdotukselle nro 29 nimimerkki "Kumiki"
 kunniamaininta ehdotukselle nro 36 nimimerkki "Nuotta"

SAFA oli hakenut palkinnoille verovapauden vuodelle 2023.

7.2 Suositus jatkotoimenpiteistä ja jatkokehittelyohjeet

Laadukas arkkitehtikilpailu on hyvä alku laajemmalle työlle.

Ehdotusjoukkoa arvioitaessa ja ehdotuksia vertailtaessa kirkastuivat arviointikriteerien mukaiset parhaat ominaisuudet. Ensimmäiselle sijalle asetetussa ehdotuksessa nämä ominaisuudet toteutuvat monipuolisesti ja tasapainoisesti.

Tuomaristo päätti yksimielisesti suositella ehdotusta nro 57 nimimerkki "Loggia" jatkotyön pohjaksi. Luonnossuunnitteluvaiheessa tulee varmistua, että ehdotuksen kehittämiseksi asetetut, käyttäjienryhmien asettamat tavoitteet ja rakennustekniset tavoitteet täyttyvät.

Kaupunkirakenteellinen ratkaisu on laadukas ja ajaton. Rakennuksen lopullista sijoitusta voi olla eduksi tarkentaa itään päin siten, että oivallisesti sijoitetun taidemuseon puoleisen uuden sisääntuloaukion suhde rakennuksen lännen puolella sijaitsevaan asuinkerrostaloon tulee tarkastelluksi. Samassa yhteydessä käyntiä Makasiininkadulta voidaan tuoda enemmän esille. Itäpuolen julkisivun sommittelu kestää maantasokerroksen lisäaukotusta mahdollisesti jopa näyttelytilojen kohdalla.

Jatkosuunnittelussa harkitaan ja tarvittaessa tarkennetaan rakennuksen laajennusvarauksen sijaintia. Lisäksi jatkosuunnittelussa kiinnitetään huomiota aukoiden ja muiden piha-alueiden suunnitteluun, esimerkiksi toimintoihin, reitteihin ja istutuksiin.

Toiminnallisesti työn kehittäminen yhdessä käyttäjän kanssa toteutuu jatkosuunnittelussa. Kilpailuehdotus on arvioitu toiminnallisesti ensiluokkaiseksi, eikä arviointiyön aikana havaittu erityisiä tähän liittyviä kehittämistarpeita.

Ulkonäyttelytilaa maksullisena näyttelyalueena ja mahdollisen pysäköintilaitoksen sijoitusmahdollisuuksia tulee jatkossa edelleen tutkia.

Varman arkkitehtonisen kokonaisuuden osalta jatkosuunnittelussa on mahdollista arvioida ilmeellisen yhteensovittamisen laajuutta olemassa olevan ja uudisosan välillä erityisesti räystäsratkaisun kohdalla, joka olemassa olevan rakennusosan kohdallakin tulee tarkasteltavaksi. Erityisen tärkeää on huolehtia detaljisuunnittelun tinkimättömyydestä.

Valittu arkkitehtoninen ajaton ilme edellyttää niukkojen yksityiskohtien tarkkaa hiomista, jotta yleissuunnitelman varmuus viestittyy laadukkaasta rakennusteknisestä toteutuksesta. Julkisivujen käsittelyssä tulee kiinnittää erityistä huomiota siihen, että valitulla materiaalilla päästään riittävän yksilölliseen lopputulokseen. Edelleen voima-aseman korjauksessa on tarpeen kiinnittää huomiota samaan ehdottomuuteen.

Edellä mainitut edellyttävät ennen kaikkea tilaajan sitoutumista tavoitteeseen ja kaikkien suunnittelijoiden työn ohjaamista arkkitehtisuunnitelmaa kunnioittaen. Suunnittelu- ja toteutusryhmän tulee yhdessä muodostaa valittuun ilmaisuun tapaan perustuvat tavoitteet suunnitelmalle ja seurata niiden toteutumista koko hankkeen ajan.

Rakennuksen kestävä kehityksen mukainen toteutussuunnittelu, tekniset ratkaisut, käytettävyys ja ylläpito edellyttävät edelleen kehittämistä jatkosuunnittelussa.

7.3 Arvostelupöytäkirjan varmennus

Alla olevat allekirjoittivat arvostelupöytäkirjan sähköisesti 15.12.2022.

Mirja Vehkaperä, kaupunginhallituksen puheenjohtaja, puheenjohtaja

Kari Nykänen, asemakaavapäällikkö, arkkitehti / Yhdyskunta- ja ympäristöpalvelut

Jere Klami, kaavoitusarkkitehti, arkkitehti / Yhdyskunta- ja ympäristöpalvelut

Janne Rajala, kaupunginarkkitehti, arkkitehti / Rakennusvalvonta

Ville Laitinen, rakennuttamispäällikkö, arkkitehti / Tilapalvelut

Sanna Pääkkönen, hankepäällikkö, arkkitehti / Tilapalvelut

Jonna Tamminen, Museo- ja tiedekeskuksen johtaja / Sivistys- ja kulttuuripalvelut

Pasi Kovalainen, kulttuuriperintöyönjohtaja / Sivistys- ja kulttuuripalvelut

Marko Kivistö, arkkitehti SAFA

Hannele Cederström, arkkitehti SAFA

Antti Pirhonen, arkkitehti SAFA, sihteeri

Pöytäkirjan allekirjoituksen jälkeen avattiin kilpailuehdotusten tekijätiedot sisältävät dokumentit.

Ehdotusten tekijöiksi osoittautuivat:

1. palkinto ehdotus nro 57 nimimerkki "Loggia"

Tekijät ja tekijänoikeus:

- Matias Kotilainen
- Simon Mahringer
- Tuomas Martinsaari
- Paul Thynell

Avustaja:

- Jere Pääkkönen

Arkkitehtitoimisto OPUS Oy & Simon Mahringer Dipl. Arch. ETH
Apollonkatu 6, 00100 Helsinki office@opus-ark.fi
arch.mahringer@gmail.com +358442637700

2. palkinto ehdotus nro 54 nimimerkki "Noste"

Tekijät:

Verstas Arkkitehdit Oy
Väinö Nikkilä, tekniikan kandidaatti, puh 045 113 5001
Jussi Palva, arkkitehti SAFA, puh 050 582 3958
Riina Palva, arkkitehti SAFA, puh 050 525 9036
Ilkka Salminen, arkkitehti SAFA, puh 040 523 7065

Avustajat:

Tommi Junnola, arkkitehti SAFA Otto Autio, arkkitehti
Juho Manka, arkkitehti SAFA
Asiantuntija, lasi ja valo:
Kirsti Taiviola, lasitaiteilija, TaM Tekijänoikeus

Verstas Arkkitehdit Oy

Yhteyshenkilö Jussi Palva puh 050 582 3958 jussi.palva@verstasarkkitehdit.fi Verstas
Arkkitehdit Oy Tammasaarenlaituri 3 00180 Helsinki jussi.palva@verstasarkkitehdit.fi

3. palkinto ehdotus nro 55 nimimerkki "Hohde"

Tekijät:

William Matthews Associates

169 Long Lane, SE1 4PN, Lontoo, Englanti

mail@wma.co

+44 2075660071

Arkkitehti - William Matthews

Tiimi - Giuseppe Tonelli, Elle Thompson, Lilian Wichmann, Adam Klestil, Edward Kilkenny-

Brown Visualisointi - Kin Studio

Lunastus ehdotus nro 11 nimimerkki "Sardiini"

Tekijät:

Mara Partida, Héctor Mendoza.

Avustajat:

Damian Plouganou, Oscar Espinosa, Alejandro Alvarez, Pablo Muñoz, Germán Bosch, Liina Kiviö

Mendoza Partida Architecture Studio. C.Balmes 152, 6-5 Barcelona 08008 Spain

hector@mendozapartida.com

Lunastus ehdotus nro 48 nimimerkki "Rysä"

Työryhmä:

JKMM Arkkitehdit Oy ja Andrea Tabocchini Architecture

Suunnittelutiimi JKMM:

Teemu Kurkela, arkkitehti SAFA, perustajaosakas / teemu.kurkela@jkmm.fi / 040 7428910

Samuli Miettinen, arkkitehti SAFA, perustajaosakas

Asmo Jaaksi, arkkitehti SAFA, perustajaosakas

Juha Mäki-Jyllilä, arkkitehti SAFA, perustajaosakas

Gregor Turnsek, arkkitehti

Marko Pulli, arkkitehti

Salla Oikkonen, arkkitehti SAFA

Katriina Kakko, arkkitehti

JKMM Arkkitehdit Oy, Lapinrinne 3, 00100 Helsinki

Suunnittelutiimi Andrea Tabocchini Architecture:

Andrea Tabocchini, arkkitehti / andrea.tabocchini@gmail.com / (+39) 340 633 4560

Francesca Vittorini, arkkitehti / fr.vittorini@gmail.com / (+39) 346 083 2573

Andrea Tabocchini Architecture, Via Domenico Barilari, 24, 60122, Ancona (AN), Italy

Erikoissuunnittelu:

Ilkka Mikkola, Ramboll Finland Oy, rakennesuunnittelu

Soila Lokasaari, VSU maisema-arkkitehdit Oy, pihasuunnittelu Päivi Meuronen, JKMM

Arkkitehdit Oy, näyttelysuunnittelu

JKMM Arkkitehdit Oy ja Andrea Tabocchini Architecture omistavat alkuperäisen suunnitelman ja sen tekijänoikeudet.

Kunniamaininta ehdotus nro 4 nimimerkki "Kvartetti"

Tekijät:

Kimmo Lintula, Arkkitehti SAFA, professori Niko Sirola, Arkkitehti SAFA, professori Mikko Summanen, Arkkitehti SAFA, professori

Avustajat:

Matti Wäre, Arkkitehti SAFA
Sebastian Zuleger, Arkkitehti
Linda Valkama, Arkkitehti yo
Ella Nikulainen, Arkkitehti yo
Sofia Jokhadze, Arkkitehti yo
Yusuke Kawashima, Arkkitehti yo

Arkkitehtitoimisto K2S Oy Pohjoinen Hesperiankatu 15 A 13 00260 Helsinki
puh. 09 6831 3961
mikko.summanen@k2s.fi

Kilpailuehdotuksen tekijänoikeudet omistaa:

Kimmo Lintula
Niko Sirola
Mikko Summanen
Arkkitehtitoimisto K2S Oy

Yhteys: Arkkitehtitoimisto K2S Oy Pohjoinen Hesperiankatu 15 A 13 00260 Helsinki puh.09 6831 3961 mikko.summanen@k2s.fi

Kunniamaininta ehdotus nro 29 nimimerkki "Kumiki"

Tekijänoikeudet: PES-Arkkitehdit Oy

Tekijät:

Tuomas Silvennoinen Pekka Mäkelä

Työryhmä:

Emanuel Lopes
Oskar Suomalainen

Avustaja:

Margarita Vodneva

Mallinnukset:

Hansinok ja PES-Arkkitehdit

Kunniamaininta ehdotus nro 36 nimimerkki "Nuotta"

Tekijä:

Juho Koistinen, arkkitehti

Avustajat:

Talvi Kugge

Henri Puolanne

Osoite: Finlaysoninkuja 9, 33210 Tampere

Sähköposti: juho.koistinen@kontukoski.fi

Puhelinnumero: 0401739651

Tekijänoikeuden haltija: Arkkitehdit Kontukoski Oy